

-AASHIF-

நீ,
ரோஜாதான்..
ஆனாலும் - என்
விரல்களில் - ஏன்
இத்தனை
ரத்தம் ?

விலை ரூ 25.

ஆய்நவாகம்

வெளியீடு
ப்ரவாகம் பதிப்பகம்

சமர்ப்பணம்
மர்ஹும் புலவர்மணி
அல்ஹாஜ் ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன்
அவர்கட்கு..

வொதுசன நூலகம்
18 AUG 2002
யாழ்ப்பாணம்

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

உள்ளே.....

கட்டுரைகள்
ஆஷ்ரம்
அப்துல் ரஹ்மான்
ஏ.இக்பால்
கே. ரகுவரன்

கவிதைகள்
சி.சிவசேகரம்
குறிஞ்சித் தென்னவன்
மஹாகவி [REDACTED]
ஓட்டமாவடி அறுபாத்
பஹீமா ஜஹான்
ஏ.ஜி.எம். ஸ்தக்கா
திருமதி. ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன்
உக்குவளை ஆஷ்ரம்
எஸ். பாபு
ஷம்ஸியா இஸ்மாயில்
ரிஸ்னா நஹீம்
பெனி யெ.சே
பெரோஸா பாஹுக்
கணேஷ்மூர்த்தி

நூல் விமர்சனம்
அம்ரிதா
பாத்திமா அக்கீலா

கவிதை நாடகம்
புதிய சிலப்பதிகாரம்

மீண்டும் ஒரு முயற்சி,

பூங்காக்களுக்கு மட்டும் பொழியாமல்
பாலைகளுக்கும் நீசூற்றிப் பாங்கும் ஆசையில் எங்களின் ஒரு
துளி வியர்வை இது.

மழைக்கு நனைபவர்களை விட குடைபிடிப்ப
வர்களும் கூரைகளுக்குக் கீழே ஒதுங்கி ஒழிபவர்க
ளும்தான் அதிகமென்பதை கவிப்ரவாகமும் எங்களுக்கு
கற்றுத்தரத்தான் செய்தது.

ஆனாலும் ப்ரவாகத்தை போலவே
கவிப்ரவாகமும் கைத்தடிகளை ஒதுக்கி விட்டு தன்
சொந்தக்காலில் நம்பிக்கையுடன் எழுந்து நின்றிருக்கின்றது.
எமது நோக்கம் செடிகளுக்கு கவாத்து
வெட்டுவதல்ல, வித்துக்களை முளைக்க வைப்பது
மட்டும்தான். குப்பைகளைக் கிளறிக்கொண்டிருந்தாலும்
நாங்கள் குண்டுமணிகளைத்தான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

கவிப்ரவாகத்துக்கு கால எல்லைகள் எதுவும்
வரையறுக்கப்படவில்லை. தோன்றும் போது இது
தானாகப்பூக்கும். பக்கச்சார்பில்லாமல், பூச்சுக்கள்
இல்லாமல் உங்களின் தரமான கவிதை கட்டுரைகள்
இங்கே நிச்சயம் விதைக்கப்படும். விமர்சனங்கள் என்பது
பாராட்டுக்கள் மட்டுமல்ல என்பதை கவிப்ரவாகம் நிச்சயம்
உங்களுக்கு வெளிச்சம் போடும்.

கவிதையின் மரக்கப்பட்ட முகங்களையும்,
வேறுபட்ட வடிவங்களையும், அதன் அறிமுகங்களையும்
நீங்களும் வாங்கிக்கொள்ள எங்களோடு சில நிமிடங்கள்
இணைந்து கொள்ளுங்கள்.

ரசிப்பதற்கு மனம் இருந்தால் ரோஜாக்களைப்
போலவே கள்ளிப்பூக்களும் அழகானவைதான்.

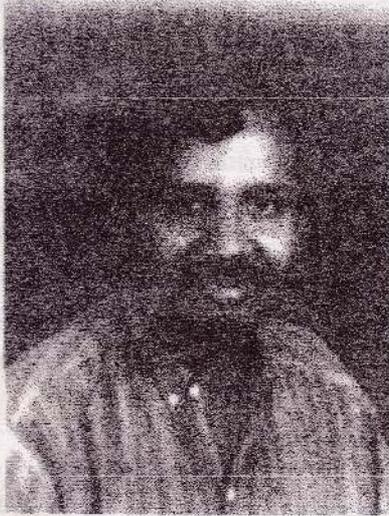
நட்புடன்

ஆஷிப் ஏ.பஹாரி

Chief Editor	: Aashif A Buhary
Co Editor & Publisher	: Ukuwela Akram
Layout & Designs	: Aashif A Buhary
Type Setters	: S. B. F. Rukshana & Arafath A Buhary
Published at	: No.9 Matale Road, Ukuwela. code 21300 Tel: 077 513369

வாழ்த்து....

மீர்த்தனை மண் பாரம்பரியமாக பல இலக்கிய விற்பன்னர்களை தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு தந்த பெருமையை தக்க வைத்துக் கொண்டுள்ளது.

இவ் விலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்புகள்... நீண்ட பாரம்பரியத்தை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதோடு சமீபத்து இலக்கியத் துறையிலும் கடல் கடந்த தேசங்களிலும் புகழ்ப்படக் கூடியவர்களாக இருப்பது இம்மண் வாசனையின் பெருமையாகும்.

அண்மைக்காலமாக சிறு சஞ்சிகையிலும் பாதம் பதித்து. நடம் பதித்து வரும் ப்ரவாகம் சஞ்சிகை பதிப்புத் துறையிலும் கால் பதித்து... அதன் அடுத்த கட்ட நகர்வாக "கவிப்ரவாகம்." எனும் கவிதைகளுக்கான இதழொன்றையும் வெளியிடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இவ் விளைவுகளின் இலக்கியப் பணி காலத்தை வென்று வரலாறு படைக்க வாழ்த்துகிறேன்.

(முத்து. சிவஞானம்
சுஜாதா பிரகாரம் மாத்தளை)

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.

ஆய்வு

நானெறிந்த - கல்

அசைக்கும்

நீருக்குள் - தடுமாறும்

நிலாவையும்.

உனக்கென்றுவமையாக்சி

உருகிப் போகின்றேன்

நான்

நீ - ரோஜாதான்

ஆனாலும் - ஏன்

விரல்களில் - ஏன்

இத்தனை

ரத்தம்?

ஒரு கட்டுரை வாசகனை சிந்திக்கச் சொல்கிறது. ஒரு நல்ல கவிதை வாசிப்பவனை சிந்திக்க வைக்கின்றது. பந்திகளிலும் பக்கங்களிலும் வரவேண்டிய விஷயங்களை வரிகளுக்குள் வாங்கிக் கொள்கின்றது.

கவிதை சிறுக்கப்படவேண்டிய ஒன்றல்ல. செதுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. எழுத நினைத்ததும் கவிதை மழையாகக் கொட்டும் என்று எதிர்பார்க்காதீர்கள்.

ஒரு இரவு விடிவதற்குள் கவிஞனாகி விடவேண்டுமென்று அவசரப்படாதீர்கள்.

கரையடைந்து

நுரை தள்ளும் - நீலக்கடல்

அலைகளையும்

தாலாட்டும் தென்றலுக்குள்

தானாடும்

தளிர்களையும்

எழுதுபவனின் உணர்வுகள் ...அது காதலாக இருந்தாலும், கோபமாக இருந்தாலும், ஏக்கமாக இருந்தாலும் முழுமையாக வாசகனைப் போய்ச் சேர வேண்டும் இலக்கணக் கூடுகளை விட்டு கவிதை தன்னைக் கழற்றிக் கொண்ட நோக்கம் அதுதான். ஆனால் இன்று எழுதப் புறப்படுகின்றவர்களில் அனேகமானோரால் கவிதை தப்பாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

வெறும் வசனங்களாகக் கூட எழுதப்படத் தகுதியில்லாத எத்தனையோ விடயங்கள் வார்த்தைக்கு வார்த்தை வரிகளாகக் கப்பட்டு கவிதைகளாக அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. மரபுக் கவிஞர்களும், இலக்கியவாதிகளும், யாப்பிலக்கணங்களில் கரைகண்ட மேதைகளும் புதுக்கவிதைகளுக்கு எதிராக போர்க்கொடியூர்த்தக் காரணம் இதுதான். அது அவர்களின் குற்றமில்லை.

குப்பைகளைச் சந்தைக்குச் சுமந்து வந்து விலைபேசிய நம் குற்றம்.

சுயலாபங்களுக்காகவும், எழுத்துக்களை ஆராயாது,

எழுதியவர்களின் முகங்களுக்கும், முகவரி களுக்கும் மூலம் பூசும் விமர்சகர்களாலும் கவிதை வழி தவறுகின்றது. தம் இஷ்டத்துக்கு அவர்கள் சூட்டும் புகழ்மாலைகள்... வழங்கும் பட்டங்கள்.. பிழைகளை முகத்துக்கு நேரே சுட்டிக்காட்டத் தைரியமில்லாத கோழைத்தனத்தால் வழங்கப்படும் தவறான விமர்சனங்கள் எழுதிய வனைத் தடுமாறவைக்கின்றது. மீண்டும் மீண்டும் அதே ரீதியிலான கிறுக்கல்கள் சந்தைக்கு வருகின்றன. புதிதாக எழுதுபவர்கள் அவைகள் தான் கவிதைகள் என்று கண்மூடித் தனமாக நம்புகின்றார்கள்.

கவிதை தன் பரிணாம வளர்ச்சியில் தப்பான வழியில் இழுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

கவிதை வழி தவறிக் கொண்டிருக்கின்றது.

கவிதை எழுத ஆரம்பித்திருக்கிறீர்களா? அல்லது கவிதை எழுத வேண்டும் என்ற உணர்வு உங்களுக்குள்

சுரேஷ் இதழ் 1

நச்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறதா? கவனியுங்கள்....

சுய விமர்சனமும், விமர்சனங்களையும், பிழைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவமும் நீங்களே வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயம். மிக முக்கியமான விஷயம்.

கவிதைகள் என்றில்லை.... உங்களின் ஆக்கங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் அதற்கு முதல் விமர்சகராக நீங்களே இருந்து கொள்ளுங்கள். உங்களின் தவறுகளை நீங்களே தேடும் கண்ணோட்டத்தை, பாரபட்ச மில்லாமல் விமர்சிக்கும் பழக்கத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

உங்களின் சுட்டுவிரவை உங்களுக்கெதிராகத் திருப்பி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்...

முகத்தில் புகழ்ந்து முதுகில் தூற்றும் கேவலமான விமர்சகர்கள் உங்களுக்குத் தேவைப்படமாட்டார்கள்.

.....
உங்கள் தூரிகை /
உங்கள் வர்ணம் /
எதுவேண்டுமானாலும்
வரையுங்கள்....

ஆனால்...
நாளைய
காலத்தின் விமர்சனம்
உங்கள் பிணங்களைக் கூடத்
தோண்டியெடுத்து வந்து

தூக்கில் போடும்!
என்பது மட்டும்
சூாபகம்
இருக்கட்டும்

- வைரமுத்து
(திருத்தி எழுதிய தீப்புகள்)

கவிதை என்பது அழகுணர்ச்சி...
சராசரிக் கண்ணோட்டத்தில்
கேவலமாக ஒதுக்கப்படும் எத்தனையோ
விஷயங்களை ஒரு நல்ல கலைஞரின்
கற்பனையும், வித்தியாசமான கண்
ணோட்டமும் அழான படைப்புகளாக்கி
விடுகின்றது.

என்னைக்
குரங்கென்றார்கள்
தெருவிலே...
வித்தைக்காரன்
வளர்ப்புக் குரங்கு
அழகாயிருப்பதாயும்
அவர்களேதான்
பேசிக் கொண்டார்கள்.

உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லும்
கவிதைகளையும் விட பாதியைச்
சொல்லி மீதியை சிந்திக்க வைக்கும்
கவிதைகள் அழகானவை. நிலைக்கக்
கூடியவை. எனவேதான் கவிதைகள்
கவனமாக செதுக்கப்பட வேண்டி
இருக்கின்றது.

ஒரு கவிதையை எழுதி
முடித்தவுடன் அதை அப்படியே
மடித்து ஏதாவதொரு பத்திரிகைக்கு
அனுப்பிவிட்டுத்தான் மறுவேலை

என்றுதான் நம்மில் அனைவர்
இருக்கின்றோம்.

ஆக்கங்களின் வரவுக்
குறைவாலும் இடைவெளி நிரப்ப
வேண்டிய நிரப்பந்தத்தாலும் பத்திரி
கைகள் அவற்றைப் பிரசுரித்துவிடக்
கூடும். ஆனால் உங்களின் ஒரு
தகுதியில்லாத கவிதையால் இனிமேல்
உங்கள் கவிதைகளை வாசிப்ப
தில்லை என்ற முடிவுக்கு வாசகனை
ஆளாக்கி விடாதீர்கள்.

எழுதி முடித்து விட்டால்
உங்கள் ஆக்கத்தை நான்கு
நாட்களுக்காவது ஆறப்போடுங்கள்.
பத்து முறையாவது உங்களுக்குக்
கேட்கும் சப்தத்தில் படித்துப்
பாருங்கள்.. இரண்டு தடவையாவது
திருப்பி எழுதுங்கள்.

உங்களின் படைப்பு
நிச்சயம் பொலிவு பெறும்.

நூறு கவிதைகள் எழுதினேன்
என்பதை விட நான் ஒரே ஒரு நல்ல
கவிதை எழுதினேன் என்பதில்
திருப்தியும் பூரணத்துவமும் இருக்
கின்றது என்பதை மறவாதீர்கள்.

இனி உங்கள் பிழைகளைத்
திருத்தும் சிவப்புப் பேனாவாக உங்கள்
விரல்களே இருக்கட்டும்.

நட்டபுடன்

உக்வளை ஆஷ்ரம்

இலக்கணம் மீறிய

கவிதைகள்- அய்துஸ் ரகுமான்

தமிழில், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பே சங்க காலத்திலேயே புதுக்கவிதை தோன்றி விட்டது.

பெண்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம் ஏனெனில் இந்தச் சாதனையைச் செய்தவர்கள் பெண்களே.

தமிழில் வடிவ அளவில் முதன் முதலாக இலக்கணம் மீறிய புதுக்கவிதை படைத்தவர் ஔவையார்.

தமிழ்ப் புலவர்களையும், கலைஞர்களையும் ஆதரித்து வந்த, கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய "அதியமான் நெடுமான்" அஞ்சி இறந்துவிடுகிறான்.

அந்தத் துயரம் தாளாமல் ஔவையார் புலம்புகிறார். அந்தப் புலம்பல் 'சிறிய கள் பெறினே' என்ற கவிதையாக வடிவெடுக்கிறது.

அந்தக் கவிதையில் சொற்கள் கண்ணீர்த் துளிகளாகச் சொரிகின்றன. கட்டுக்கடங்காத துயரம் கரைகளை உடைத்துக் கொண்டு பாய்கிறது. கவிதையும் இலக்கணங்களை உடைத்துக் கொண்டு பாய்கிறது.

ஔவையார் இதழ் 1

ஔவையார் இலக்கணம் தெரியாதவர் அல்லர். ஆனால் கட்டுக் கடங்காத உணர்ச்சி இலக்கணங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்காது.

கண்ணீர்த் துளிகள் கட்டளைக் கலித்துறைக்குள் கட்டுப்படுமா?

அழகை ஆசிரியப் பாவுக்குள் அடங்குமா?

இலக்கணங்களை மீறுவதுதான் உணர்ச்சிகளின் இலக்கணம்.

'சிறிய கள் பெறினே எமக்கீயும் மன்னே'

என்று அந்தக் கவிதை ஆசிரியப் பாவாகத் தொடங்குகிறது. ஆனால் போகப் போக இலக்கணங்களை எல்லாம் உடைத்துக் கொண்டு பீறிடுகிறது.

ஆசிரியப்பா இலக்கணப்படி ஒவ்வோர் அடியிலும் நான்கு சீர் வர வேண்டும். ஆனால் ஔவையாரின் கவிதையில் 'என்பொடு / தடிபடு / வழியெல்லா / மெமக்கீயு / மன்னே' என்றும் 'அம்பொடு / வேனுழை / வழியெல்லாந் / தானிற்கு / மன்னே' என்றும் இரண்டு அடிகளில் ஐந்து சீர்கள் வருகின்றன.

'பாடுநரு / மில்லைப் / பாடு / நர்க்கொன் / நீகுநரு / மில்லை' என்ற அடியில் ஆறுசீர் வருகிறது.

ஆசிரியப் பாவில் அகவல் ஔசை வரவேண்டும். ஆனால் 'அருந்தலையிரும்பாணரகன்மண்டைத்துளையர்இ'

என்ற அடியில் கலிப்பாவுக்குரிய துள்ளல் ஔசை அமைந்திருக்கிறது.

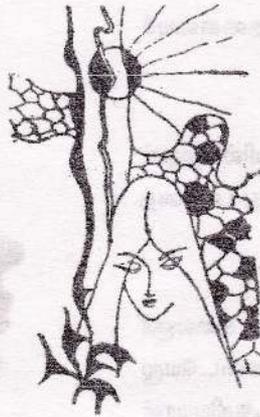
சங்க காலம் இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளை அதிகமாக மதித்த காலம். அப்படி இருந்தும் 'இலக்கணப் பிழை' யுடைய ஔவையாரின் கவிதையைச் சங்கப் புலவர்கள் தூக்கி எறிந்துவிடவில்லை.

உள்ளடக்கத்திலும் இலக்கணம் மீறிப் புதுக்கவிதை படைத்தவரும் ஒரு பெண்தான்: நக்கண்ணையார்.

காதல் கவிதைகளைச் சங்க

காலத்தில் அகப்பொருள் பாடல்கள் என்பார்கள். அகப்பொருள் இலக்கணப்படி காதல் என்றால் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பும் மனமொத்த காதலாக இருக்க வேண்டும்.

ஆணோ, பெண்ணோ ஒருவர் மட்டும் விரும்பும் ஒருதலைக் காதலுக்கு அகப்பொருளில் இடமில்லை. அதாவது ஒருதலை ராகம் அகப்பொருள் இலக்கணப்படி அபகரம்.

நக்கண்ணை சோழ இளவரசன் "போர்வைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளி" என்பவனைக் காதலித்தார். நற்கிள்ளிக்கு இவருடைய காதலைப் பற்றித் தெரியாது.

நக்கண்ணை தம் காதலைக் கவிதைகளில் கொட்டினார்.

காதலுக்குக் கண்ணில்லாதபோது இலக்கணத்தை மட்டும் அது எப்படிப் பார்க்கும்?

சங்கப் புலவர்களுக்கு இக்கட்டான சூழ்நிலை. ஒருதலைக் காதலாக இருப்பதால் நக்கண்ணையின் கவிதைகளை அகப்பொருள் கவிதைகளாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. கவிதைகள் அழகாக, உணர்ச்சிகரமாக

இருந்ததால் புறக்கணிக்கவும் முடியவில்லை.

எனவே அவர்கள் புறப்பொருள் கவிதைகளின் தொகுப்பாகிய புறநானூற்றில் நக்கண்ணையின் கவிதைகளுக்கு இடம் கொடுத்து அவற்றுக்கு மதிப்பை அளித்து விட்டார்கள்.

இந்த இரண்டு உதாரணங்களும் நமக்கு உணர்த்துவது, உணர்ச்சி பெருக்கெடுத்து ஓடும்போது இலக்கணக் கட்டுப்பாட்டை அது லட்சியம் செய்வதில்லை. அப்படி இலக்கணம் மீறிய கவிதைகளைச் சங்ககாலப் புலவர்கள் இலக்கணத்துக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் புறக்கணித்து விடவில்லை.

முக்கியத்துவம் இலக்கியத்துக்குத்தான், இலக்கணத்திற்குல்ல என்ற அறிவு சங்க காலப் புலவர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது.

படைப்பிலக்கியத்தை நன்றாகச் செய்யக்கூடிய தகுதி பெண்களுக்குத்தான் உண்டு. ஏனெனில் இயற்கையாகவே அவர்கள் படைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். கருவடைவதும், பெறுவதும் அவர்கள் அல்லவா?

ஏன் ஆண்களில் கவிஞர்களும், கலைஞர்களும் இல்லையா என்று கேட்கலாம்.

எந்த ஆணிடம் பெண் தன்மை மிகுந்திருக்கிறதோ அவன் தான் கவிஞனாகவோ, கலைஞனாகவோ ஆகிறான்.

கவிஞர்களையும், கலைஞர்களையும் கூர்ந்து கவனித்துப் பார்த்தால் இந்த உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அப்படியென்றால் கலை, இலக்கியத் துறைகளில் பெண்கள் அல்லவா அதிகமாக இருக்க வேண்டும்? உண்மையில் அப்படி இல்லையே? என்று கேட்கலாம். இதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. இந்தக் காரணம் நக்கண்ணையின் கவிதையிலேயே இருக்கிறது.

நற்கிள்ளி மீது நக்கண்ணை கொண்ட காதல் ஏக்கத்தால் அவர் உடல் மெலிந்து வளையல்கள் கையிலிருந்து கழன்று விடுகின்றன. இதனால் தன் காதல் எங்கே தாய்க்குத் தெரிந்துவிடுமோ என்று அவருக்கு பயம்.

மற்போரில் வீரனான நற்கிள்ளியின் வலிமையான தோள்களைத் தழுவிக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவருக்கு ஆசை. ஆனால் ஊர் என்ன நினைக்கும் என்று நாணம். அம்மாவும், ஊரும் இல்லாதிருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று ஏங்குகிறார். தன் காதலுக்கு எதிரியாக இருக்கும் சமூகம் தன்னைப் போலவே வேதனை அடையட்டும் என்று சூழுகிறார்.

அடிபுனை தொடுகழல்
மைஅணல் காளைக்கு என்
தொடி கழித்து இடுதல்
யாய் அஞ்சுவலே:
அடுதோள் முயங்கல்
அவை நாணுவலே:
என்போல் பெரு விதுப்பு
உறுக, என்றும்
ஒருபால் படா அதாகி
இருபால் பட்ட இம்
மையல் ஊரே!

- புறநானூறு, 83.

(அணல் - தொடி: தொடி -

வளையல்: யாய் - தாய்: முயங்கல் - தழுவுல்:
விதுப்பு - நடுக்கம்: மையல் - மயக்கம்)

பிரச்சினை இதுதான். பெண்
உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த அஞ்சுகிறாள்.
சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் அவளைத்
தடுக்கின்றன. மீறி வெளிப்படுத்துகிறவள்
பாதிப்புக்கு ஆளாகிறாள்.

ஆணும் தன் உணர்ச்சிகளை
வெளிப்படுத்துவதால் பாதிப்பு அடைவான்
என்றாலும் அது பெண் அளவுக்கு அல்ல.
மேலும் இத்தகைய பாதிப்புகளைப் பற்றிக்
கவலைப்படாதவனாகவும் இருக்கிறான்
ஆண்.

பாதிப்பைப் பற்றிய அச்சமே கலை
இலக்கியத் துறைகளில் பெண்கள் அதிகமாக
பங்கு பெற முடியாதவாறு தடுத்தது
வைத்திருக்கிறது.

நன்றி - தொலைபேசிக் கண்ணீர்

சுயம் இதழ்களில் பிரசுரமான மனதைக்
கவர்ந்த கவிதைகள் சில....

நீட்டநடு நோட்டுல நம்மள
தட்டழிய விட்டவங்கதான் ஆரு?
பட்ட மரம் போல புழுங்குகிறோம்
பாக்கக் கேக்க ஆளில்லையோ நகுமானே!

கக்கிசன்தான் கணகாட்டுத்தான்
தலமேல பெருஞ்சமைதான்
பொக்கிசமாய்ப் புழுதியழுஞ்சி
நம்பூரில் வாழுஞ்சுகந்தான்
வேணும் வல்லநாயனே!

றவீதா

காவின் களாக்குள்ள
பாம்பு வந்தாடினாப்போல
கலிமாச்சொன்ன எங்கட
ஊரெல்லாம் அழிச்சீங்க

கெட்டப்புள்ளில் கல்லெடுத்து
குருவிக்கடிச்சாப் போல
கூண்டோடு கலச்சிட்டு
மணங் குழுந்தா நிக்கிறீங்க

ஓட்டமாவடி அறபாத்

கண்மணியென கட்டிக்காத்த
கட்சி காக்குமென்று நம்பினேன் ராத்தா!

கடப்படிக்கு வந்த பின்னும்
ஓடோடி வரவில்லையென
கலப்பு அழுகுது
கண்ணீர் வருகுது
கண்ணீர் விட்டென்ன காண்போம்
சுறுக்கா வா தாத்தா! சுபஹு நெருங்குது.

தோழி

எரிஹ் :-ப்ரீட் கவிதைகள்

(புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஒன்றறியக் கவிஞர்)

1. ஷவரம்

அலகு எவ்வளவு கூரியதோ
அவ்வளவு இளமையுடன்
கண்ணாடியில் தெரிகிறேன்.

மெய்யாகவே என்னை
இளைஞனாகக்
விளிம்பு
எவ்வளவு கூர்மையாக இருக்க
வேண்டும்?

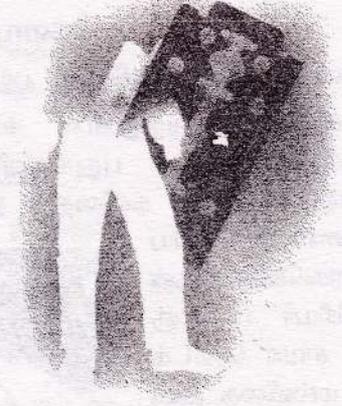
2. உரக்க யாது

நான் இவ்வுலகினுள் வந்து,
இறுதியாக,
“எவ்வாறு நான் அதற்குள்
வந்தேன்?”
என்று
உரக்க வினாவும் நிலையை
அடைந்தேன்

அவள் என்னிடம் வந்து
மெல்லச் சொல்கிறாள்:
“நீ வரவில்லை,
போய்க்கொண்டிருக்கிறாய்”

3. குலச நகர்

“இங்கே ஆள்வோர் யார்?”
எனக் கேட்டேன்
“இயல்பாகவே மக்கள்”
என்றார்கள்
“இயல்பாகவே மக்கள்,
ஆனால், உண்மையாக யார்?”
என்றேன்.

4. அகச் சுகந்திரம் பஸ்

எம் எசமானின் பளபளக்கும்
கரிய சப்பாத்தை
முத்தமிடக் குனிந்தேன்
“இன்னும் தாழ்வாக” என்று
அவர் பணித்தார்.

இன்னுங் கீழாகக் குனிகையில்,
வளைய விரும்பாத எனது
முள்ளந் தண்டின்
எதிர்புணர்வை
உன்னதமாக என்னுள்
உணர்ந்தேன்.

அக வலிமையையும் தன்
மானத்தையும்
எனக்கு உணர்த்தியமைக்காக
எம் எசமானுக்கு நன்றியுடன்
நமுவினேன்.

பெருந்தலை நூலகம்
மாநில சி. சிவசேகரம்
கூழலி

மனசின் பிடிக்குள்

கனபுஷணம் ஏ. இக்பால்

அண்மையில் மல்லிகைப் பந்தலின் வெளியீடாக வந்துள்ள மனசின் பிடிக்குள் எனும் புதுக்கவிதைத் தொகுதியிலுள்ள கவிதைத் துணுக்குகளை ஐப்பானிய

பலகாரணங்களுண்டு. இவற்றையெல்லாம் அறியாமல் 'ஹைசு' எழுதுவதில் கைவைத்தால் வெற்றியளிப்பது சாத்தியமாகா.

ஹைசுவேன அதன் ஆசிரியர் பாலராஜ் சனி சர்மா தொடக்கம் மல்லிகை ஆசிரியர், மேமன்கவி, பண்ணாமத்துக் கவி ராயர், பத்மநாப ஐயர் யாவரும் மருண்டுள்ளனர். இந்த மருட்சிக்குக் கவிதைத் துணுக்குகளில் பொதிந்துள்ள உவமைகளே காரணமாயிருந்திருக்கலாம். படிமங்கள் எதுவும்

இத்துணுக்குகளில் படிந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மாறாக உள்ளூறை ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு துணுக்கிலும் ஒன்றித்திருப்பதால் 'ஹைசு' என நினைந்தார்களோ தெரியவில்லை.

ஐப்பானிய ஹைசு வுக்கு ஒரு வரலாறுண்டு. அதற்கோர் இலக்கண அமைதியுண்டு. அத்துடன் அது உலகமெல்லாம் பெருகியமைக்குப்

1549களில் ஐப்பானுக்குச் சென்ற பிரான்ஸிஸ் சோவியரும் 1557 களில் சென்ற இன்னொரு பாதிரியும் ஐப்பானிய மக்களின் அழகுணர்ச்சியையும் ஐப்பானிய இலக்கிய வடிவங்களையும் கண்டு அங்கலாய்த்தனர். வியப்புடன் தங்களைக் கவர்ந்த ஐப்பானிய இலக்கிய வடிவங்களைத் தங்களது மொழியில்

சோதனை செய்யவும் முற்பட்டனர்.

அமெரிக்காவும் இங்கிலாந்தும் பொருளாதார நோக்குடன் ஐப்பானை அணுகிய காலத்தில் பிரான்ஸ் இலக்கியச் சொத்துக்காக ஐப்பானை அணுகியது. "வால்ட்விட்மன்" என்னும் உலகக்கவிஞன் ஐப்பானியரைப் புகழ்ந்து "நீதியை மற்றவர்களுக்கு எடுத்தோதுவதிலும் கலைச் செல்வங்

களை அள்ளி வழங்குவதிலும் மன்னர்களாகத் திகழ்பவர்கள்” என்று வியந்துள்ளார். 1865 தொடக்கம் 1895 வரை ஜப்பானிய இலக்கிய வடிவங்களைப் பிரான்ஸிய இலக்கிய வாதிகள் பற்றிக்கொண்டனர்.

இயற்கையில் ஈடுபாடு மிக்க நாவலாசிரியர் “எமிலிஸோலா” இயற்கை வாழ்வு பற்றிய பல புதுக்கருத்துக்களை ஜப்பானிய இலக்கியத்திலிருந்து பெற்றதாகக் கூறுகிறார். 1910களில் “மாஸ்ஸல்ரேன்” என்பார் ஜப்பானிய இலக்கியத் தொகுதி ஒன்றை வெளியிட்டார். அதைப்படித்த பிறகுதான் ஐரோப்பிய இலக்கியச் சூழல் வியப்பிலாழ்ந்தது.

ஜப்பானிய இலக்கியத்தில் பாவியல் வடிவங்களாகத் திகழ்வது ‘ஹைக்காய்’ ‘ஹோகு’ ‘ஹைசு’ ‘டங்கா’ என்பவைகளே. ஒரு காலத்தில் ‘டங்கா’ தவிர்ந்த முதல் மூன்று வடிவங்களும் ஒன்று தான் என்ற அபிப்பிராயம் ஜப்பானியர் மத்தியில் இருந்தது. ‘ஹைக்காய்’ என்பது பாடற் கோவையாகவோ, ஒன்று சேர்க்கக்கூடிய தனிப் பாடல்களாகவே இருக்கலாம். இப்பாடற் கோவையில் முதற்பகுதிச் செய்யுள் மட்டுமே ‘ஹோகு’ என வகைப்படுத்துகின்றனர்.

‘ஹைசு’ எனும் வடிவம் மூன்றடிகள் கொண்டது. முதலாம் அடி ஐந்து அசைகளையும்,

இரண்டாம் அடி ஏழு அசைகளையும், மூன்றாம் அடி ஐந்து அசைகளையும் கொண்டதாக இன்று வரை இலக்கண அமைதி பெற்றுள்ளது.

இன்று ஹைக்காய், ஹோகு, ஹைசு ஆகிய மூன்றையும் ஹைசு என்றே வழங்குகின்றனர். இங்கிலாந்தில் ஹோகு எனவும் அமெரிக்காவில் ஹைசு எனவும் கூறுகின்றனர்.

“ஸென்” மதக் கோட்பாடும் ஜப்பானிய ஹைசுவும் இணைந்து பின்னப்பட்ட தத்துவக்கலவை எனலாம். “ஸென்” என்பது “ரின்ஸான்” புத்த மதத்தின் மற்றோர் உருவமெனலாம். ஜப்பானியர் அநேகர் இத்தத்துவத்தைச் சமயமாகப் பின்பற்றுகின்றனர்.

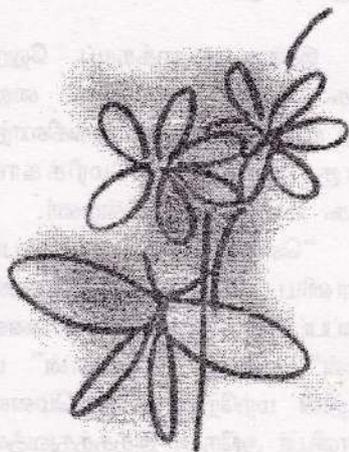
ஆங்கிலத்தில் “ஒரு காக்கையைப் பார்க்கும் பதிமூன்று வழிகள்” என்ற ஹைசு தொகுதி இலக்கிய உலகை மிகவும் கவர்ந்து நின்றது.

“இவனுக்கு மிவளுக்கு மிடையில் எத்தனை வேற்றுமையோ நிலத்தில் பாயும் நீரோடை”

இது அத்தொகுதியிலுள்ள ஒரு ஹைசு வடிவம், மூன்றடிகள் கொண்ட இப்பழைய வடிவத்துள் பதினேழு அசைகளுண்டு. அகம், புறம், விரிவு, விளக்கம் என்பவை அடங்கி இவற்றிலும் படிமம் முக்கியமாகி கவித்துவச் சிறப்பை உந்தச் செய்யும்

லாவகத்தைத் தெளிய முடியுமல்லவா?

ஹைகூவிலுள்ள மூன்று அடிகளும் மூன்று அர்த்தங்களை

வெளிப்படுத்தும். மூன்றாம் அடியின் அர்த்தம் ஓர் உள்ளூறைப் பொருளைக் குறித்து நிற்கும். கவிக் கோ அப்துர் ரஹ்மான் “முதல் இரண்டடிகளை மெதுவாகப் படித்து நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மீண்டும் முதலிலிருந்து ஆரம்பித்துப் படித்து நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு மூன்றாம் அடியைப் படிக்க வேண்டும்” என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

“ஒரு பழைய தடாகம் மேலும் ஒரு தவளை குதிக்கும் ஓசை தண்ணீருக்குள்ளே!”

உதிர்ந்து வீழ்ந்த மலர் மீண்டும் கிளைக்குச் செல்கின்றது ஓ! வண்ணத்திப் பூச்சி

இவ்விரு ஹைகூக்களும் ஜப்பானியப் பழைய பாடல்கள். இவற்றை வாசித்து மூன்று அர்த்தங்களையும் புரிந்து இறுதியாக உள்ளூறைப் பொருளையும் உணர்ந்து கொண்டால், ஜப்பானிய ஹைகூவை இரசிக்கலாம். எழுது வதனால், ஒரு தத்துவத்தை எண்ணங்கள் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

குறள் பாவில் முதலடி நான்கு சீர்கள் இரண்டாமடி மூன்று சீர்கள், இயற்சீர், வெண்டளை இவற்றைத் தவிர கனிச்சீர் வரவே கூடாது எனும் கட்டுப்பாடு போல் ஹைகூவுக்கும் அசைக்கட்டுபாடு இருந்த போதும், புதுமைப்பித்தனும், “சரிநிகர்”, “நிகரி” யில் எழுதும் ஈழமேகமும் வெண்பாவின் யாப்பு விதியை மீறுவது போல் தமிழில் ஹைகூ எழுதுபவர்களும் கட்டுப்பாட்டை மீறுகின்றனர். ஆனால், வெண்பா மீறலில் பொருளும் ஓசையும் நிகழ்வதைக் காணலாம். ஹைகூ மீறலில் ஓசையோ உள்ளூறையோ இருப்பதாகக் காணவில்லை. இதுவரை வெளிவந்த தமிழ் ஹைகூக்கள் விடுகதைகளாகவே தொனிக்கின்றன. அமுதபாரதியின் ஹைகூ ஒன்று:

“அந்தக் காட்டில் எந்த மூங்கில் புல்லாங்குழல்”

எனது சிறுவயதில் பாட்டி கூறிய

விடுகதை:

“எந்தப் புற்றில்
என்ன பாம்பு
குடியிருப்பு”

இவ்விதம் சில விடுகதைகள்

“ஒரு குப்பிக்குள்
இரண்டெண்ணெய்
முட்டை”,

“ஓர் அகப்பைப் பாலாலே
ஊரெல்லாம் கல்யாணம்
சந்திர ஒளி”

இந்தப்பாணியில் அமைவ
தெல்லாம் விடுகதைகளே.
ஹைகூவென மருளுதல் அபாயமான
வளர்ச்சிக் குன்றலையே குறிக்கும்.
இந்த விடுகதை வரிசையில் தான்
மனசின் பிடிக்குள் தொகுதியில்
பாலரஞ்சனி சர்மா எழுதிய கவிதைத்
துணுக்குகளையும் சேர்க்கலாம்.

“சிட்டுக்குருவியே உன்
சின்னச் சொண்டுக்குள் பெரிய மரம்
உதறிவிடு ஆலவிதையை”

ஹைகூவின் இலக்கணம்,
ஹைகூவின் தத்துவம் எதுவும்
இக் கவிதையில் இருப்பதாகக்
காணவில்லை. உண்மையில்
இக்கவிதைத் துணுக்கை ஹைகூ
வாக்கலாம்.

சிட்டுக் குருவியுள்

இதழ் 1

சொண்டுக்குள் பெரிய மரம்
ஓ! ஆலவிதையே!

இவ்விதம் சில கவிதைகளை,
ஏன் எல்லாக் கவிதைகளையும்
முயன்றால் ஹைகூவாக எழுதலாம்.

“தினம் ஒரு வீடு கட்டி
இடிந்துவிழ ஏமாந்து போய்
அகதியானது சிலந்தி”

(தொகுதியிலுள்ள கவிதை)

கட்டிய வீடு
கணம் கணம் அறுவதால்
அகதியானது சிலந்தி

(ஹைகூ)

“நீலம் பாரித்தும்
மரணிக்கவில்லையே
வானம்”

(தொகுதியிலுள்ள கவிதை)

நீலம் பாரித்தும்
விஷமேறி மரணிக்கவில்லை
பரந்து நிற்கும் வானம்

(ஹைகூ)

“உடைந்து
வாண வளையலைக் காணவில்லை
அட, வானில் வானவில்”

(தொகுதியிலுள்ள கவிதை)

உடைந்து தொலைந்ததுவே
கையிலிருந்த வண்ண வளையல்கள்
அட, வானில் வானவில்

(ஹைகூ)

இவருக்கு வழிகாட்டி

யவர்களுக்கு இவரது திறமையில்தான் கண்ணிருந்ததே ஒழிய, இவர் எழுதும் ஹைகூ வில்லஸ். உண்மையில் இத்தொகுதியிலுள்ள அத்தனை கவிதைத்துணுக்குகளையும் காத்திரமாக ஹைகூவாக வெளியிட வேண்டும். அல்லது கவித்துவ ஆர்வமுடைய பாலரஞ்சனி சர்மா ஒரு ஹைகூ தொகுதியைத் தரவேண்டுமென வேண்டுகின்றேன்.

ஒரு மொழிச் சிந்தனையில் எழுந்த இலக்கிய உருவம் இன்னொரு மொழிச்சிந்தனைக்குள் சமீபாடடைவது சுலபமானதல்ல. எமது சொந்த மொழியும் பண்பாடும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பகைப்புலமும் வேறுபட்டது. நமது சமுதாயச் சூழலுக்கும் இன்னொரு மொழிச் சமுதாயச் சூழலுக்கும் வேறுபாடுகள் அதிகமிருக்கும். இதனால், கிரகிப்பில் பிரச்சினைகள் எழுவது சகஜம். ஒரு மொழியிலுள்ள படைப்பாளி, வாசகன் மனதில் எழும் சிந்தனைக்கும் இன்னொரு மொழியிலுள்ள படைப்பாளன் வாசகன் மனதில் எழும் சிந்தனைக்கும் வேறுபாடுகள் அதிகம். அவ்வேறுபாடுகளுக்குரிய காரண காரியங்களைப் பகுத்தெடுக்காமல் தன்னிஷ்டப்படி இரு மொழிப் படைப்பாளிகளும் வாசகனும் ஒன்றே என்ற நினைப்பில், ஒரு மொழி வடிவத்தை இன்னொரு மொழி வடிவமாகக் குவது சுலபமல்ல. இதனையே "மனசின் பிடிக்குள்" கவிதைத் தொகுதி சுட்டிக்காட்டுகின்றதெனலாம்.

வெளிவந்துவிட்டது...

ப்ரவாகம் இதழ் 9.

கவிதைகள்..
கட்டுரைகள்..
நூல் விமர்சனங்கள்..
சிறு கதைகள்..

இவற்றுடன் மற்றும் பல சுவையான அம்சங்களுடன்,

தொடர்புகளுக்கு

S.H.M. Akram
No 9, Matale Road,
Ukuwela.
077 513369

குறும்பாக்கள்

குறிஞ்சித் தென்னவன்

சூப்பன் வாழ் வயத்தினது கூரை
குளமாக்கும் வீட்டை மழைத் தாரை
தப்பாது இங்கு வந்த
தகரமெல்லாம் ஓரிரவில்
அப்போதே அடையங் கொழும் பூரை!

நெல்லறுத்து கட்டிவைத்தான் பாலா!
நெஞ்சோடு அள்ளுகிறாள் லீலா!
கள்ளிருக்கும் முட்டியினை --
கண்டுவிட்ட களிப்பினிலே
நெல்லறுத்தும் கட்டிவைப்பான் பாலா!

தேவானை நட்டதிந்த ரோஜா!
தினந் தண்ணீர் ஊற்றி வைத்தான் ராஜா
ஏவானை மிஞ்சும் வண்ணம் -
தேவானை வந்து நிற்பாள்....
நோவாமல் பூத்தாளோ ரோஜா?

ஆயம்மா வாகவரும் பெண்கள்!
அவர்களுக்கோ நாவிலே கண்கள்
தாயம்மா மீனாச்சி -
சரசுவதி பிள்ளைகளின்
வாயினிலே நிறைந்திருக்கும் மண்கல்!

முள்ளெடுத்து தோள் மீது வைத்தான்!
முத்து, வள்ளி பார்வையினால் தைத்தாள்
செல்ல சில வாரங்கள்...
தேயமலை யோரங்கள்
வள்ளி வயிற் தள்ளிடவே கைத்தாள்!

தொழிற் சங்கத் தலைவர் தண்ட பாணி!
தொழிலாளர் இவர்க்கு ஒரு ஏணி!
விழிசிவக்க, முகஞ்சிவக்க
மேடைகளில் பேசிடுவார்...
தலைவர் இவர் இன்றுகங் காணி!

பாப்பாத்தி தூக்கி வந்தாள் கூடை
பார்த்து நிறை சொல்பவனோ காடை
தீப்பாயும் கண்களினால்
மேய அவள் மேனிதனை
நாப்பாடும் 20திது சாடை!

மலைகளிலே ஊற்றெடுக்கும் தண்ணீர்
மக்கள் விழி ஊற்றெடுக்கும் கண்ணீர்
வளமுட்டி ஒளிகொடுக்கும்
மாவலியாய் பாயும் எனில்
இலை, இவர்க்கு குடிப்பதற்கு தண்ணீர்

(நன்றி குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதைகள்)

நல்லையர் நெக்குருகி வந்தார்
நம்பெருமான் “வா!” என்று வந்தார்
“நில்லையா!” என்றார்
நேரே போய்த் தம் மனைவி
செல்லம்மா சேலையுள் மறைந்தார்

“முத்தெடுக்க முழுகுகின்றான் சீலன்
முன்னாலே வந்து நின்றான் காலன்
சத்துமின்றி, வந்தவனின்
கைத்தலத்திற் பத்துமுத்தைப்
பொத்தி வைத்தான் போனான் முச்சூழன்”

“உத்தேச வயது பதினேழாம்
உடல் இளைக்க ஆடல் பயின்றாளாம்
எத்தேசத் தெவ்வரங்கும்
ஏறாளம்! ஆசிரியர்
ஒத்தாசையால், பயிற்சிபாழாம்”

“பெஞ்சனிலே வந்துழகக் கோனார்
பெருங்கதிரை மீதமர லானார்
அஞ்சாறு நாள் இருந்தார்
அடுத்த திங்கள் பின்னேரம்
பஞ்சியினாலே இறந்து போனார்”

“சிவபெருமான் இந்நிலத்தில் வந்தார்
சில்லாலைப் பக்கம் நடந்தார்
அவர் உடை கண்டால் விடுமா
அவ்விடத்து நாய்! அப்பன்
அவசரமாய்த் தம் விடை இ வந்தார்.”

“சொந்தக்கார், கொழும்பிற்காணி,
சோக்கான வீடு, வயல், கேணி
இந்தளவும் கொண்டுவரின்
இக்கணமே வாணியின் பார்
சிந்தை இழப்பான் தண்டபாணி”

“அத்திக்குத் தூது சென்றான் உத்தி
முத்து இவளைக் கைப்பற்றி முத்தி
முத்தி மகிழ்ந்தான்! மெத்தத்
தித்தித்த துத்திக்கு, அவ்
அத்தி செத்தான், கத்திக் கத்தி”

இறைச்சிக்கடைக் காரரிவர் சாது வீசும்
எலும்புக்காக பெட்டை நாய்கள் வாது
பொறுக்க வந்த நாயெலும்பு
பொறுத்ததற்கு யார் பொறுப்பு...?”

“வண்டு வடைக்குள்ளிலிருந்து மேலே
வந்தது, நான் பிய்த்த படியாலே
கண்டொரு சொல் பேசாமல்
காற்றில் அது போயினது”

நன்றி ஆதவன்

உயிரறுந்தவனின் கவிதை

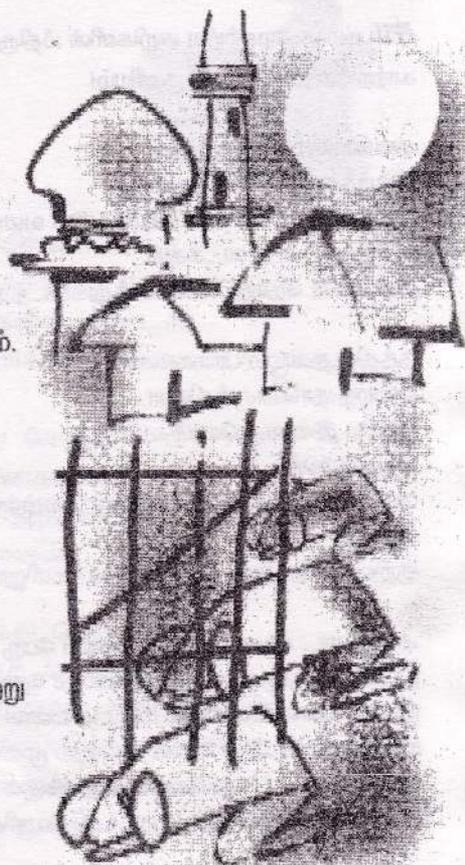
மூசாப்பு மூடிய மனத்திலிருந்து
தூர்க்கவிதை வீசிற்று
தூர்ந்து விட்ட உயிரின் சிறகசைப்பில்
துயரம் குமட்டும் தேச நிகழ்வில்
ஒரு சொட்டுப்போல வாழ்வு துளிர்ந்தது.

குமையமிந்த கனவுத்திடலில்
நீர்க்காகமென வாழ்வின் தலை
மரணக்குளத்தில் எகிறி வந்து அச்சமூட்டும்.
பச்சோந்திகளின் தேஸமிது

காற்றுலவாத
அறையுள் தினம் சிறைப்பட்டுப்
போகிறதெம் விடுதலை.
சவர்க்கார குமிழியென
ஒரு கணப்பொழுதின் வர்ணமுட்டையாய்
இன்றின் பகற்பொழுதில்
சிரித்துலாவிய வசந்தம்
இரவில் மட்டுமிங்கு மரணத்தை போர்த்திற்று

மூளையின் தகிப்பில்
உருகிறறென் விழிகள்
வெண்ணுடுக்களுதிர்ந்த சாமமொன்றில்
என்னிமைக்கூண்டில் சிறைப்பட்டன கனவுகள்.
பின்னவும் நான் பார்த்திருக்க உயிரறுந்த
பல உடல்கள் சுஜத்தில் கிடந்தன பள்ளியில்

மூசாப்பு மூடிய மனத்திலிருந்து
அப்பள்ளியில் படித்த தூர்க்கவிதை
இன்னும்தான் மூக்கில் கரைகிறது.
எதுவும் மறப்பதற்கில்லை நண்பனே
இந்த அகதிக்குடில் ளியுமட்டும்

மொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

ஓட்டமாவடி — அறபாத்

2000 — 03 — 27

சாபங்கவையகற்றிய குழிகளின் மீதிருந்து

சாபங்கவையகற்றிய குழிகளின் மீதிருந்து
காற்றிலே கரைகிறது சூனியம்!

அவர்களும் விதைத்தனர்
இவர்களும் விதைத்தனர்
ஏந்தப் பாதமொன்றோ தம்மீதுபடும் வரை
உருமலை உள்ளடக்கிக்
காலங்கள் தொறுமவை காத்துக்கிடந்தன!

தத்தித் தவழும் பாலகனோ....
ஏழைத் தாயொருத்தியோ....
இனிய இளைஞனொருவனோ...
மதகுருவோ...
மேய்ச்சலுக்குச் சென்ற மந்தையொன்றோ....
அல்லது
குறிவைத்த அவர்களிலும் இவர்களிலும் எவரோ?

அறுவடை காண மறந்த வன்னிப் பெரு நிலத்தில்
நச்சுக் கிழங்குகளை நாளெல்லாம் தோண்டலாம்
நீண்ட கோடைகளிலும் மரிப்பதில்லை
மாரிகாலம் கடந்து போன பின்னும் முளைப்பதில்லை
ஏவிவிடப்பட்ட பூதங்களைத் தமக்குள் பிடித்து
பாதையோரங்களிலும் பொட்டல் வெளிகளிலும் காத்திருந்தன!

நெஞ்சிலுள்ள செஞ்சிலுவை அவனைக் காத்திட
தன் கரம் சுமந்த கோலுடன்
அங்குல மங்குலமாக
வன்னிப் பெரு நிலம் தடவி நச்சுக் கிழங்குகள் தோண்டுகிறான்!

எங்கிருந்தோ வந்த தேவ தூதனாய்
எம்மொழியும் அறியான்... எமதினமும் அறியான்
அவனொருவன் சாபங்களைத் தோண்டியகற்றிய குழிகளில்
நாமினி எதை நடப் போகிறோம்?

பஹிமா ஜஹான்

17-04-2002

சங்கப் பாடலில் பெண்கள்

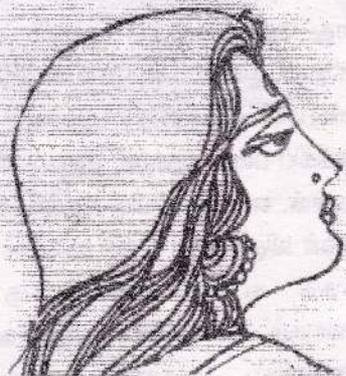
மிகவும் பழமையான தமிழ்.

இலக்கியம் சங்கப் பாடல் என்று பெயர் பெற்ற கவிதை. சிறு பாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்புகள் குறுந்தொகை, அகநானூறு முதலியன. சுமார் இரண்டாயிரம் பாடல்கள் கிடைத்திருப்பினும் பாடிய புலவர்களின் பெயர்கள் 473 பாடல்களில்தான் தெரிய வருகிறது. இவற்றுள் பெண் புலவர் முப்பது பேர் பெயர்களும் பழமை வாய்ந்தனவாய்த் தோன்றுகின்றன. அள்ளர் நன்மூலையார், ஆதிமந்தையார், ஊண்பித்தை, ஓக்கூர் மாசாத்தியார், ஓளவையார், காக்கை பாடியனார், நன்னாகயார், வெள்ளி வீதியார் முதலிய பெயர்களில் ஓளவையாரைத் தவிர அனைத்தும் கேள்விப்படாதவை என்றே சொல்லலாம். (ஆண் புலவர்களில் கபிலர் என்ற கவி 235 பாடல்களை எழுதியவர் என்று அறியப்படுவது கவனத்துக்குரியது).

குறுந்தொகையில் 126 - வது பாடல் பாடியவர் ஓக்கூர் மாசாத்தி:

“இளமை பாரார் வளநசை இச்சென்றோர்
இவணும் வாரார் வவணரோ எனப்
பெயல்புறந்தந்த பூங்கொடி முல்லைத்
தொகுமுறை இலங்கெயிறு ஆக
நகுமே தோழி நறுந்தண் காரே.”

பொருளை நாடி வளம் பெறும் நோக்கத்துடன் ஊரைவிட்டு வெளியே சென்ற காதலனை நினைந்து உருகும் தலைவி தன் தோழியிடம் பகிர்ந்து கொள்ளும் கருத்து கொண்ட பாடல்.

இளமையைக்கூட பொருட்படுத்தாத அளவுக்கு பொருள் மீது ஆசை கொண்டு சென்றவர் இன்னமும் வரவில்லை. ‘எங்கிருக்கிறார்?’ என்று நகைக்கிறது பூங்கொடி. அது முல்லை: ஆதலால் தொகுதியான பூக்கள் ஏனாமாய் நகைப்பது போல் தோன்றும். கார்மேகமும் தோன்றி நகைக்கிறதே தோழி என்கிறாள்.

குறுந்தொகையில் 201வது பாடல் பாடியவர். காக்கை பாடியனார் நச்செள்ளையார்:

“திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர்
பல்லா பயந்த நெய்யிற் றொண்டி
முழுதுடன் விளைத்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ
றெழு கலத்தேத்தினுஞ் சிறுதென்றோழி
பெருந்தோடுணகிறத்த செல்லற்கு
விருந்து வரக்கரைந்த காக்கையது பவியே.”

காத்திருக்கும் தலைவியைப் பற்றி
அவளது தோழி வருந்தி ஏனாம் கலந்து
பேசுகிறது இப்பாடல். நல்ல நெய்யில்
தொண்டியில் விளைந்த வெண்மை நிறச்
சோறாக்கிப் படைத்தாலும் அது பெரிதல்ல.
சிறிதுதான். என் தோழியின் தோள் நெகிழ்ச்
சென்றவர் விருந்தாளி போல் வருவார் என்று
உரக்கக் கூவும் காக்கைக்கு பவி
உணவாகும் என்கிறாள் (காக்கையைக்
கவிதையில் கொணர்ந்தார் என்ற
காரணத்தால் காரணப் பெயரால்
அமைந்ததோ ‘காக்கை பாடினி?’

ஒளவையார் பாடியது:

“உள்ளினென் அல்லெனோ, யானேயுள்ளி
நினைத்தனெனல்லெனோ, பெரிதே நினைத்து
மருண்டனெனல்லெனோ வுலகத்துப் பண்பே
நீடிய மரத்த கோடுதோய் மலிர் நிறை
இறைத் துணைச் சென்றற்றா.
அங்களைப் பெருங்காம மீண்டு கடைக் கொளவே.”

குறித்த நாளிலே, எதிர்பார்த்த
சமயம் மீண்டு வரவில்லை காதலன்.
‘என்னை ஹந்தனை’ எனக் குறை கூறும்

தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறும் வகையிலே
மறுத்துப் பேசும் தலைவன் கேள்விகள்
முலம் உறுதி கூறுகிறான்.

‘நானா நினைக்கவில்லை?
எண்ணி எண்ணி நினைவிலே நின்றவன
வல்லவா? நினைவிலேயே உணர்ச்சி
வசப்பட்டவனல்லவா? உயர்ந்த மரத்தின்
கிளையைத் தொடுமளவு பெருகிய
வெள்ளம் வடிந்து போய் இறைத்து
எடுக்கும் அளவுக்கு
ஆகிவிடுவதில்லையா? அதுவே
வாழ்க்கைப் பண்பு, பெருங்காமம் அது
போன்றது.

ஆண்டாள் :

பக்தி ரஸம் பாடலாய் உருவாகி
வெளிவந்த இடைக்காலத்தில் ஆழ்வார்க
ளுக்கிடையே தோன்றிய பெண் கவி
ஆண்டாள் என்னும் நாச்சியார்.
பெரியாழ்வார் கண்டெடுத்த மாணிக்கம்.

விஷ்ணுவின் மீதுள்ள ஈர்ப்பு காதல்
வெள்ளமாய்ப் பெருகி ஓடுவது தெள்ளத்
தெரிகிறது. திருவரங்கத்து ரங்கநாதன்
ராமனாய், கிருஷ்ணனாய், மதுசூதனனாய்,
தோற்றமளித்து மனதைக் கவர்கிறான். தன்
மனதில் பொங்கி எழும் காதலை
மேகங்களைத் தூதனுப்பித் தெரிவிக்கி
றான். (காளிதாசன் நினைவு வருகிறது)

வேறொரு பாடலில் பூக்களையும்
மயிலையும் குயிலையும் தூதனுப்புவதுடன்
‘மழையே’, ‘கடலே’ என்று இயற்கையின்

எழில்மிகு கம்பீர இருக்கைகளையும் கூவியனுப்புகிறாள்.

விண்ணை மோலாப்பு விரித்தாற்போல் மோகங்கள் தெண்ணீர்பாய் வேங்கடத்து எந்திருமாலும் போந்தானே?

கண்ணீர் முலைக்கு வட்டில் துளிசோரச் சோர்வேனை பெண்ணீர்மையீடழிக்கும் இதுதமக்கு ஓர் பெருமையே, மாமுத்தநிதிசொரியும் மாமுகில்காள்! வேங்கடத்துச் சாமதினிரங்கொண்ட தூவாளன் வார்த்தையென்னே! காமத்தியுள்சூந்து கதுவப்பட்டு, இடைக்கங்குல் ஏய்த்தோந்தென்றலுக்கு இங்கிலக்காய் நானிருப்பேனே.

பாடும்சூயில்காள்! ஈதுஎன்னபாடல்? நல்வேங்கட நாடாநமக்கு ஒருவாழ்வதந்தால் வந்துபாடுமின் ஆடும்சூருளக் கொடியுடையார் வந்து அருள செய்து கூடுவராயிடில் கூவிநும்பாட்டுக்கள் கேட்டுமே,

கணாமாயில்காள்! கண்ணிராந்திருக்கோலம் போன்று அணிமாநடம் பயின்றாடுகின்றீர்க்கு அடிவீழ்கின்றேன்.

பணமாடரவணைப் பற்பலகாலமும்பள்ளிகொள் மணவாளநம்மை வைத்த பரிசிதுகாண்மினே.

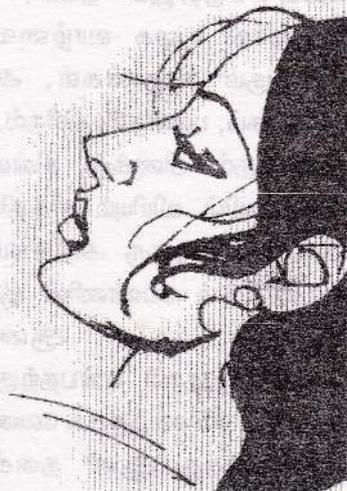
சங்கப் பாடல்களில் பெண்ணியக் குரல்

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படும் சங்ககாலத்துக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் ஒரு அற்புதம். நான்கடி
... இதை 1

முதல் எட்டடி வரையில் உள்ள பாடல்கள் பல நூறு புலவர்களால் பாடப்பட்டாலும் கிட்டத்தட்ட ஒருத்தரே எழுதியது போல பிரமை எழுப்பும் விந்தை: அதன் கற்பனை வளம், நளிமம், பின்புல நாகரிகத்தை வெளிப்படுத்தும் நயம், வெளிப்படையான சமூக வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் காதலர்கள், அவர்களது நெருக்கம், புணர்தல், பிரிதல், பிரிவைப் பொறுத்தல், பிணக்கு, சின்னச் சின்ன சொற்களில் விரியும் சித்திரங்கள் - அதில் மற்றொரு அதிசயம், அதில் வெளிப்படும் பெண்ணின் குரல். சங்க காலமும் ஆணாதிக்கம் கொண்டதுதான் என்பதற்கும். பெண் கற்படையவ ளாயிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்த ஆண் தனக்கு ஏதும் அப்படிப் பட்ட கட்டுப்பாட்டை வைத்துக் கொள்ளாமல் பரத்தையர் வீட்டிற்குச் சென்று வந்த வழக்கத்திற்கும் சான்றுகளாக நிறைய பாடல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இதனிடையே சங்ககாலத்துப் பெண் ஒரு பிரக்ருதியாக, சுய சிந்தனை உள்ள பெண்ணாகவும் வெளிப்படுகிறாள். பரத்தை வீட்டிற்குச் சென்று மனைவியை அறவே மறந்திருந்த கோவலன் வீடு திரும்பியதும் இரு கைகளையும் நீட்டி வரவேற்ற கண்ணகியே உத்தமமான பெண்ணிற்கு அடையாளமாக தமிழகத்து இலக்கிய

மொதுசன நூலகம்
மாநாடுகளும்

ஏடுகளில் சித்தரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறாள், சங்க காலத்துப் பெண்கள் தாங்கள் சுயமரியாதை உள்ளவர்கள் என்பதை தெரிவித்த பல பாடல்கள் குறுந்தொகையில் இருக்கின்றன.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் என்ற பெண்மணியின் அற்புதப் பாடல் இது.

மனைஉறை கோழிக் குறுங்கால் பேடை,
வேலி வெருகினம் மாலை உற்றென்ப
புகும் இடம் அறியாது, தொகுபு உடன் குழியு
பைதல் பிள்ளைக் கிளை பயிர்ந்தா அங்கு
இன்னாது இசைக்கும் அப்பலொடு
வாரல்! வாழியர்! ஐய எம் தெருவே.

பரத்தையர் வீட்டுக்குச் சென்ற தலைவன் மீண்டும் தலைவியைத் தேடி வருகிறான். அவனுக்குத் தலைவியின்

தோழி சரியான குடு கொடுக்கிறாள். மனையிலே வளரும் பெட்டைக்கோழி வேலியோரத்தில் தன் குஞ்சுகளுடன் திரிந்து கொண்டிருக்கிறது. மாலை நேரம் காட்டுப் பூனை வருவதைக் கண்டதும் எங்கே ஒளிவது என்று தெரியாமல் அலறுகிறது. அதுபோல நீர் இந்த தெருவிலே நிற்பதை உம்முடன் கூடியிருந்த பரத்தை பார்த்தால் ஓலமிடுவாள். ஆதலால், ஐயா, நீர் எங்கள் தெருவுக்கு வரவே வேண்டாம். என்று அவனிடம் சொல்லி அனுப்பிவிடுகிறாள்.

இன்னொரு பாட்டு -

உழுந்து உடைக் கழுந்தில், கரும்பு
உடைப்பணைத்தோள்
நெடும்பல் கூந்தல், குறும் தொடி மகளிர்
நலன் உண்டு துறத்தி ஆயின்,
மிக நன்று! அம்ம! மகிழ்ந் நின் குளே.

அழகிய தோள்களையும் அடர்ந்த கூந்தலையும் உடைய குறுகிய வளையலை அணிந்த பரத்தையரின் இப்பத்தை அனுபவித்தாய். இப்போது அவர்களை கைவிட்டாய். எம்மிடம் சொல்வது போலவே கைவிடேன் என்று அவர்களிடமும் சொல்லியிருப்பாய். உன்னை எப்படி நம்புவது? போய் வா.

நன்றி -

(இந்தியா ருடே இலக்கிய மலர் 95)

கரையான்களும் ஈசல்களும்

கரையான்கள் விசித்திரமானவை

ஈரப்பசை கொண்ட
ஏடுகளானாலும்
உலர்ந்த நிலையிலுள்ள
இடங்களானாலும்
தந்திரமாகத் தன்
வித்தையைக் காட்டிவிடும் அவை

அடையாளச் சுவடுகள் இரா. ஆயினும்
அரவமற்று வாரக்கணக்காய்
ஊரும்: அரிக்கும்
எச்சமின்றியே அனைத்தையும்
ஏப்பமிடும்

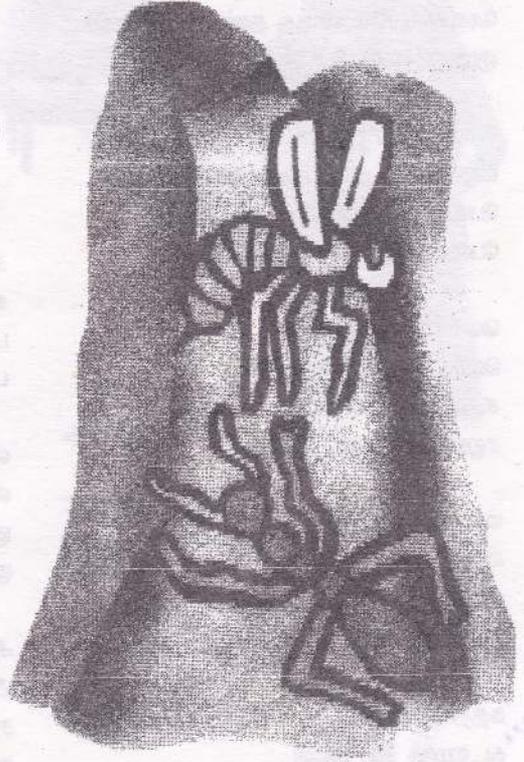
தன்னை மிஞ்சிய உருவத்தை
தனதுணவாக்கிக் கொள்வதால்
கரையான்கள் விசித்திரமானவை

மண்ணுள் புதைந்து, பின்
ஒரு மழைக்காலப் பொழுதில்
சிறு சிறு புற்றுக்கள்
வெடித்து
இறக்கை முளைத்து ஈசல்களாய்
பறந்து திரிந்து
பின் காகங்களுக்கிரையாய்
ஒரு பொழுது வாழ்வைச் சுமந்து
மடிகின்றன கரையான்கள்

ஊர்வனவாக இருந்தாலும் ஒரு
பறப்பனவாய் மாறுவதில்
கரையான்களுக்குள்ள தாகமும்....

ஒரு மழைக்காலத்தை முன்னறிவித்து
மடிகின்ற அதன் தியாகமும்
விசித்திரமானது மட்டுமல்ல,

விலை மதிப்பற்றதும் தான்

ஏ.ஜி.எம். ஸதக்கா

13-11-1990

25

மாமி மகனே

மானிறத்தில் உள்ளவனே

பாட்டமைக்கப் போறேன் - எண்ட

பட்டணத்த விட்டொழும்பு

வேப்பம் பூப்பூத்து

விடியச் சொரிஞ்சதினால்

கோப்பையிலே வாத்த தண்ணி - மச்சான்

குடியாமலேன் போனாய்

வெட்டினாய் பாக்கே

விரல் தொட்டாய் கண்ணாம்பே

போட்டாய் செருப்பே

போறணண்டும் சொல்லல்ல.

வெளக்கைக் கொழுத்தி

வெத்திலைக்கு நீர்வாங்கி

சப்பெண்டு சொன்னேன் - உனக்கு

சலுப்படக்கக் கூடுதில்லை.

மச்சானே மாம்பழமே

மாமிபெத்த பாலகனே

ஏவங்கிராம்பே - உன்னை

என்னசொல்லிக் கூப்பிடுவேன்.

சுத்தால வேலி

கடலமரக் கல் வேலி

எங்குமிரு வேலி - நான்

எய்னால வந்திருவேன்.

காவல் அரணோ

கள்ளனுக்கு முள்ளரனோ

வேலி அரணோ

வேணுமெண்ட கள்ளனுக்கு.

நாட்டார் பாடல்கள்

கூடியிருந்தவெடம்

கூடாரம் போட்டவெடம்

பாக்குப் பறிச்சவெடம்

பாழ்கீடக்கு மாமிமகன்.

எண்ட கிளிக்கு

எண்ணோட இரக்கமெண்டா

குடுக்கையில சோறாக்கி

குடுத்துவரக் காட்டாளோ.

அந்தி விடிஞ்சி

அனுதினமும் ஓடிவந்து

சப்பும் அந்த வட்டா

சலிச்சி அழுகுதையா.

இந் நாட்டார் பாடல்களை எமக்கு வாய் மொழியாக வழங்கியவர் காலஞ்சென்ற புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் அவர்களின் பாரியார் திருமதி ஆயிஷா ஷரிபுத்தீன் அவர்களாவார்.

வீட்டு வாசலின்
எல்லை தாண்டி
நோட்டம் பார்க்கும்
நாயை விரட்டும்
அம்மாவின் முயற்சியில்
மனதில் பதிந்ததுதான்

கெட்ட வார்த்தையொன்று
காற்றின் வழியே
காது தொடுகையில்
உதட்டு விளிம்பில் - நான்
வெறுப்புடன்
உச்சரித்ததுதான்

சுழன்று வந்த
கிட்டிப் புல்லை
எட்டிப் பிடிக்க
எம்பிக் குதித்தும்
விட்டுப்போன - வேதனையில்
விரக்தியாய்ச்
சொன்னதுமிதுதான்

கேள்விக்குறியாய்
உடம்மை வளைத்து
கையைக் காட்டியும்
வேகம் குறையாமல்
காற்றாய்ப் பறந்த
கடைசி பஸ்ஸைக்
கடிந்து கொண்டதும்
இப்படியேதான்....

உனக்கென்றொழுதியு
இலக்கணக் கவிதையின்
எழுத்துப் பிழைகளை - நீ
சொல்லிச் சிரிக்கையில் - என்னை
நொந்து கொள்கையில்
முணு முணுத்ததுதான்.....

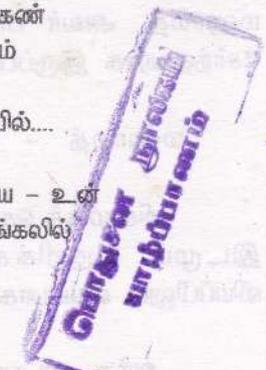

ஆனாலும்.....

நேற்றைய சந்திப்பில்
தூரத்துப் புறாக்களை - நீ
பராக்குப் பார்க்கையில்.....
கழுத்தோரம் - கண்
இமைக்கும் நேரம்
எனை மறந்து
இதழ் பதிக்கையில்.....

அதிர்ந்து விலகிய - உன்
வெட்ககச் சினுங்கலில்
இருந்தது.....

தலைப்பாகும்.
தகுதி

உக்வளை ஆஷ்ரம்

10 - 03 - 2001

பவீஷ்ய புராணத்தில் ருபீகளாரீன் தீதாற்றும் பற்றி வியாசமுனிவர்

மகரிஷி வியாச முனிவரால் எழுதப்பட்ட பதினெட்டுப் புராணங்களில் ஒன்றான பவீஷ்ய புராணத்தில் கீழ்க்காணும் சூத்திரம் வருகிறது!

ஏதஸ் மின்னந்தரே மிலேச்ச
ஆச்சார்யண ஸமன் வித
மஹாமத் இதிக்கியாத
சிஷ்ய சாகா ஸமன் வித
நிசுபஷ்சேவ மஹாதேவ
மருஸ்தல நிவாஸினம்

(பவீஷ்ய புராணம் பாகம் 3,
சுலோகம் 3, சூத்திரம் 5-8)

ஒரு மிலேச்ச - அன்னிய நாட்டிலே ஒரு ஆசாரியர் தனது சீடர்களுடன் வருவார். அவரது பெயர் மஹாமத். அவர் பாலவனத்தைச் சேர்ந்தவராக இருப்பார்!

மஹாமத் - முஹம்மத்

மிக மிகத் தெளிவாகப் பெயரும் இடமும் குறிக் கப்பட்டிருப்பது வியப்பிலும் வியப்பாக இருக்கிறது.

அந்த ஆசாரியரின் இனம், அவர்களுடைய தோற்றம் பற்றியும் அதே புராணம் கூறுகிறது.

லிங்கசேதி சிகாஹீன
சுமச்சுறுதாரி ஸதாஷக
உச்சலாபி ஸர்வபஷி
பனிஷ்யகி ஆனோமம
முஸலை நைஸ் மஸ்கார

(பாகம் : 3 சுலோகம் 25, சூத்திரம் 3)

அவர்கள் லிங்கசேதி - சுன்னத்து செய்து கொண்டிருப்பார்கள்: தலையில் குடுமி இருக்காது: தாடி வைத்திருப்பார்கள்: மாமிசம் உண்பார்கள் : சப்தம் போட்டு அழைப்பார்கள்: முஸலை என்று அறியப்படுவார்கள் என்று அந்தப் புராணம் கூறுகிறது.

மீண்டும் ஒரு முறை படித்துப்பாருங்கள். மிகத் தெளிவான ஒரு காட்சி புலப்படும்!

லிங்க சேதி.... சுன்னத் என்பது இந்து மதத்தில் இல்லாதது! குடுமி என்பது இந்து மதத்திற்குத் தேவையானது. ஆனால் சிகாஹீனம்..... மயிரைக் களைவது என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றைவிட வியப்புத் தருவது “முஸலை” என்ற சொல்! முஸ்லீம் முஸ்லீமான் என்பவற்றோடு “முஸலை” என்பதை

ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்!

இம்மட்டோ... நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கையைப் பற்றியது கூறிப்பட்டதோ என நினைக்கும் வண்ணம் வேதத்திலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் ஜன இப்ச்ருத
நாரா சம் ஸஸத விஷியதே
ஷஷ்பீம் ஸஹஸ்ர நவந்தம்
சசௌரம் அருஷ மேஷதன்மஹே
உஷ்ட ரூயங்லம் பிறவாஹினோ
வநூ மந்தோஹிர தசா
வத மர ரத் தஸாயன்
ஜி ஹிஷதே திவ
ஈஷமான உபஸ்மிறுத
ஏவந்தர்ஷயே மாமஹே
சதம் நிஷ்காந்த சஸரஜ
ஸ்ரீணி சதான்நியவதாம்
ஸஹஸ்ரா தசகோ நாம்

(அதர்வண வேதம் 20 - ஆம் காண்டம்)

“ஏ! பக்தர்களே! இதைக் கௌரவத்துடன் கேட்பீராக!

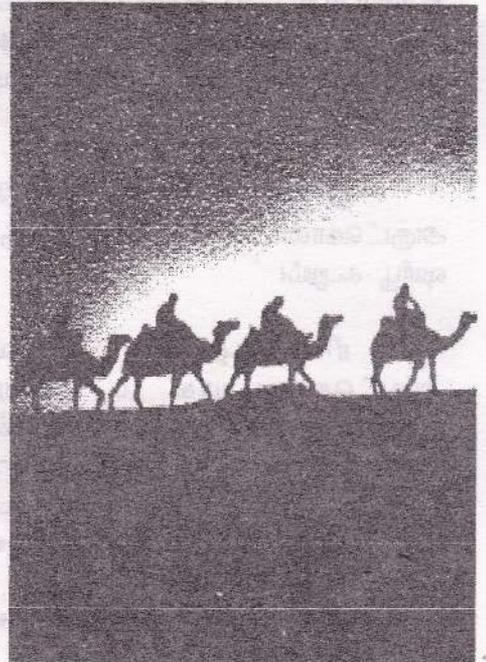
புகழ்க்கூடிய புகழ் பெறக்கூடிய அந்த மாமஹே மகரிஷி 60090 மக்கள் மத்தியில் தோன்றுவார்!

(முஹம்மத் என்றாலே புகழப்பட்டவர் - புகழ்க்குரியவர் என்று பொருள் அவர் தோன்றியபோது மக்கமா நகரின் மக்கட் தொகை 60 ஆயிரம்)

புறவாசல் இதழ் 1

அவர் 20 ஆண்டுகளில் சவாரி செய்வார். அவரது மகத்துவம் சுவர்க்கலோகம் வரை செல்லும். அந்த மகரிஷிக்கு 100 தங்க நாணங்கள் கிடைக்கும்.

(ஓட்டகத்தில் தோன்றும்

மகரிஷியை நாம் இந்தியாவில் காணவில்லை. ஆகவே இது நபிகளைப் பற்றிக் குறிப்பதே ஆகும்! 100 தங்க நாணங்கள் அரேபியாவைத் துறந்து அபிசீனியா சென்ற 100 நபித்தோழர்களைக் கூறும்!)

10 முத்து மாலைகளும் 300 அரபிக் குதிரைகளும் 10 ஆயிரம் பசுமாடுகளும் இருக்கும்.

(நாயகத்தால் சுவர்க்கத்தின்

வாரிசுகளாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட 10 பக்தர்களைக் குறிக்கும் சொல் தான் 10 முத்து மாலை. நபிபெருமானாருடன் முதற் போர்க்களத்தில் இருந்த 313 பேர் குதிரைகளாகவும் மக்கா நகரை வென்றபோது அவருடன் இருந்த 10 ஆயிரம் பேர் - 10 ஆயிரம் பசுமாடுகள் எனும் செல்வங்களாக சித்தரிக்கப் பட்டதாகவும் மவ்லவி முகமது உமர் கூறுவார்)

நபிகள் நாயகத்தை உலகத்தின் அருட்கொடை என்றே அல்குர்ஆன் ஒரீயூ கூறும்!

ரிக் வேதத்தில் உலக அருட்கொடையாக 10 ஆயிரம் பேருடன் தோன்றிப் புகழ் பெறுவார் என்று

கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அனஸவந்தா ஸ்க்பதிர் மாமஹே மேகாவா சேதிஷ்ஷடா அஸூரோ பக்கான திறைவிஷனே அக்னஏத சாப்பி ஸஹஸ்னரா வைச்சுவாரை திறையம் ருணாஷிசிகேத

(ரிக்வேதம் மந்திரம் 5. சூக்தம் 28)

ஆக, வேதமொழியிலும் “மாமஹே” என்றும் ‘மஹாமத்’ என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதும், தொடர்புடைய செய்திகள் சரியாகவே சொல்லப் பட்டிருப்பதும் பெரிய வியப்புக்குரியதாக இருக்கின்றன.

CLASSIC TAILORS

THE NAME FOR QUALITY

BOX SHIRTS
T SHIRTS
TROUSERS

15 STATION ROAD
UKUWELA

கொஞ்சம்.....

இரு.....

ஒரு - கவிதை
சொல்கிறேன்

காதலாய் - மனம்
கரைந்துபோக - இன்றுள்
கடிதம் வரவில்லை

கண்ணீர்
விட்டெழுதக்
கைவசம்
கவலைகளில்லை

வருடிப் பார்த்து
வந்த வழி சொல்லத்
தேடிப் பார்த்தும்
புதிதாய் - ஒரு
தழும்புமில்லை

எரிமலையாய்
எழுந்து நிற்க - சமீபத்தில்
நீதியெதுவும்
நசுக்கப்பட்டதாய்த்
தெரியவில்லை

வரிக்கு வரி - செறிவாய்
வார்த்தைகள் சேர்க்க
தூறல் மழையோ
தவழும் தென்றலோ
தேயும் நிலவோ - இங்கே
இவைகளெதுவுமில்லை

இதழ் 1

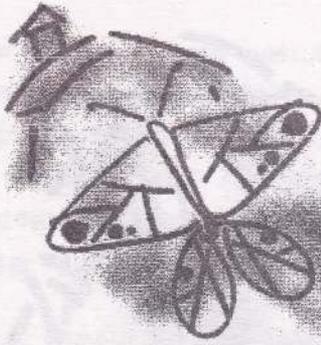
காதலாய் - பகல்
கனவுகளாய்
கோபமாய் - சமயத்தில்
சோகமாய்
எழுதியெழுதி - என் பேனா
சலிப்பாக
முணுமுணுக்கின்றது.

எனினும்
கொஞ்சம் இரு.,

எப்படியும்
ஒரு
கவிதை சொல்வேன்

உக்வளை ஆஷ்ரம்

26-11-97

பாபுவி சிபாசிபி

எஸ். பாபுவின் இரு கவிதைகள்

சிதைவு

தடமாற்றம்

கையில் பிடித்தால்
குலைந்து போகுமோ
நிறங்களின் நேர்த்தி.

பிடியில் பிசகாகி
பொடிப்பொடியாய்
உதிர்ந்துவிடுமோ
புல்லினும் மெல்லிய கால்கள்

உதறும் விரல்கள் பட்டு
உரோம மீசை
முறிந்து விடக்கூடுமோ
மலர்களைக் காணாத
சிமைண்ட் உலகைச் சபித்து
சன்னலுக்கு அப்பாலுள்ள
தனக்கான வெளியை
தானே கண்டடையட்டுமென்று
விட்டு விட்டேன்

வழி தவறி
விட்டுக்குள் வந்துவிட்ட
வண்ணாத்துப் பூச்சியை.

நன்றி - தாமரை

ஐஸ்கிரீம் கேட்ட
குழந்தையின் விருப்பம்
அந்த அப்பன்காரனால்
அலட்சியம் செய்யப்படாமல்
இருந்திருந்தால்,

மோதலை தவிர்த்துவிட்ட போதிலும்
எதிரெதிர் சைக்கிள்காரர்கள்
முறைத்துக் கொள்ளாமல்
விலகியிருந்தால்,

தேநீர் தயாரிப்பின் கழிவுகளை
அழுக்கு பனியன் சிப்பந்தி
வாசலில் விசிறாமல் இருந்திருந்தால்,

நழுவவிட்ட மல்லிகைச் சரத்தை
அந்த நீள் கூந்தல் பெண்
சரியாக சூடிக்கொண்டிருந்தால்,

கூட்டத்தில் முன்னே போகும்
எவனையோ மற்றொருவன்
அருவருப்பான வார்த்தைகளால்
அழைக்காமல் இருந்திருந்தால்,

ரம்மியமானதாக இருந்திருக்கக்
கூடும்
இந்த மாலை நேரத் தெரு.

சுப்பினால் இதழ் 1

விடியலுக்காய் ..

அழகின் இனிமை பாட
முடியாத
கோர துயரங்களில்
ரணப்பட்ட உள்ளம்

சௌந்தர்ய லாவண்பங்களினாலும்
நிரப்பி விட முடியாத
நிகழ்வின் கொடுமைகள்
பூக்கம்பாய்

ஓவ்வொரு இரவின்
இறுதியிலும்.....
இதயம் கசிந்தழுகிறது.
புதிய தொரு
விடியலுக்காய்

சிதைந்து விட்டோம்
என்று தான்
அன்று நினைத்தோம்
சீர் செய்யப்படுவதை
சிந்திக்காமல்.....

கொஞ்சிப் பேசும் பச்சைகிளி
ராகம் பாடும் சின்னக் குயில்
அழகிய மலர்களின்
சினேகிதிகளாக.....
தயாவதியும், தர்ஷனியும்
பூக்களின் மடியில்
விழி மூட

பாத்திமா புன்னகைத்த போது....
கயவன் புகுந்தான்
கரடியாய்.....
சிதறினர் உண்டியலின்
சில்லறைக் காசாய்.....

இதழ் 1

அழகிற்காய் சில ரசிகர்
மோகத்தீயில் சில காமன்கள்
பூக்களின் வண்டாக
மங்கையரை வட்டமிட்ட போது...

இது வெறும்
கவிதையல்ல
பல இதயங்களின்
ரணங்கள்...

பிரிந்து வெகு தூரம்
பறந்த வெண்புறாக்கள்
ஓற்றுமைக் குடையின் கீழ்
இளைப்பாறும் முயற்சியில்
இறக்கையை அடித்து
துடி துடிக்க....

ஈழமாத ஈன்றெடுத்த
தவப்பதல்வர்கள்
குணதாசவும், முத்துவும்
சமாதானப் பரீட்சை
எழுத
பெறுபெறுக்காய்
காத்திருக்கிறார்
அக்பர்.....

உக்குவளை கவிப்பிரியை
சம்ஸியா இஸ்மாயில்

நூல் விமர்சனம்

நூல்	-	குறிஞ்சிக்குயில்கள் (மலையக பெண்களின் கவிதைத்தொகுதி)
தொகுப்பாசிரியர்	-	அந்தனி ஜீவா
விலை	-	50/=
தொடர்புகளுக்கு	-	மலையக வெளியீட்டகம் த.பெ.இல. 32 கண்டி.

மலையக வெளியீட்டகத்தின் இருப்பத்தியொராவது வெளியீடு இது. பல்வேறு இதழ்களில் பிரசுரங்கண்டுள்ள இருப்பத்தியொரு பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளை குறிஞ்சிக்குயில்களாக “பா”மலையக தொடுத்திருக்கிறார் அந்தனிஜீவா

மலையகம் சுட்டி நிற்கும் பல பிரச்சினை பாடுகளின் பாடுபொருளாக - பெண்களின் தளத்தினை நோக்கிய நகர்வாக இக்கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

கவிதைகளில் சொல்வீச்சுகளையோ, படிமங்களையோ, காண்பது அரிதாக உள்ளது. செல்லரித்த வார்த்தைகள், மரபாகிப் பழகிய தடத்திலேயே கனவுகள், கற்பனைகள், எழுச்சிக்குரல்கள், பெண்ணியக் கவிதைகளாக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொகுப்பாசிரியரின் முயற்சியை பாராட்டுகின்ற அதே வேளை, சமகால அவலங்களை தாங்கி நிற்கும் கவிதைகளையும், புதிய அனுபவம், புதிய தளங்களில் இயங்கும் படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களை மலை இலக்கியம் வேண்டி நிற்பதையும் கவனத்திற் கொண்டு இனிவரும் தொகுதிகள் காத்திரமானதாக அமைய தொகுப்பாசிரியர் முயற்சி எடுப்பார் என நம்புகின்றோம்.

(பாத்திமா அக்கீலா)

நூல் விமர்சனம்

- நூல் - தீவகத்து ஊமைகள்
(கவிதைத்தொகுதி)
தொகுப்பாசிரியர் - சு. முரளிதரன்
விலை - 55/=
தொடர்புகளுக்கு - மலையகம் வெளியீட்டகம்
த.பெ.இல. 32
கண்டி.

பலஸ்தீன, ஈழத்து போராட்ட கவிதைகள் போன்று தன் மண் வாடை மக்களின் துயரங்கள். எழுச்சிக் குரல்கள் என்பவற்றை கருக்களாக தக்க வைத்துக் கொண்ட கவிதைகள் மலையகக் கவிதைகள் எனலாம்.

'தியாக யந்திரங்கள்', 'கூடைக்குள் தேசம்' கவிதைத் தொகுதிகள் மூலம் இலக்கியவாசகர்களால் பரவலாக அறியப்பட்டு, வியக்கப்பட்டவர் கவிஞர் சு. முரளிதரன். அவரின் மூன்றாவது தொகுதியாக 'தீவகத்து ஊமைகள்' மலையக வெளியீட்டகத்தினால் பிரசுரங்கண்டுள்ளது. நாற்பது பக்கங்களில் பத்து கவிதைகளும், அதில், தீவகத்து ஊமைகள் என்ற நீண்ட கவிதையும் இடம் பெற்றுள்ளது.

சு. முரளிதரனின் கவிதைகள், மலையக வாழ்வியல் சுவடுகளை தனி மனித அனுபவங்களாக கவிமொழி பேசுவதுடன், மாளிட வாழ்வின் பொது அனுபவங்களையும் விகாசிக்கின்றன.

பேராசிரியர் செ. போத்திரெட்டி முன்னுரையில் விழிப்பதைப் போன்று, 'கவிஞரான முரளிதரனிடம் ஆழமான பார்வையும், அறிவார்ந்த கலைத்திறனும் உள்ளன. இனிவரும் காலத்தில் அவர் நிறையப்படித்து ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு வளமான கவிதைத்தொகுதிகளை தரவேண்டும்' என்கிறார். இதுவே எமது அவாவும்.

- பாத்திமா அக்கீலா -

மைலாஞ்சி

ஒரு வாசகனின் பார்வையில்..

மைலாஞ்சி அத்தமான பிரச்சினைப்பாடுகளால் பிரபலம் பெற்ற கவிதைத் தொகுதியாகும். தான் வாழும் பிரதேசம் சூழ்ந்த நம்பிக்கை மூடப் பழக்கவழக்கங்களால் கட்டுண்டு வாழ்ந்த ஓர் கவிஞனின் சந்தேகங்களை கேள்விக் கணையாக தொடுக்கிறது இத்தொகுதி.

ஹெச். ஜி. ரசூலின் முழு அளவிலான பரந்த ஆய்வின்றி, வெறும் மொழி ரீதியாக மட்டும் குர்ஆனை இஸ்லாமிய வாழ்க்கை திட்டங்களை கிரகித்து வாழ்வதாலோ என்னவோ. இவ்வாறான ஓர் குழம்பிய விரக்தி நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளார் என எண்ணத்தோன்றுகிறது.

இஸ்லாமிய முற்போக்கு இலக்கி வாதிகளெல்லாம் ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வு மீதான அவதானிப்பை ஓர் வஞ்சனையோடு அணுகுவதோடு... தான் சுட்டிச் செல்லும் அனுபவம், மூடப் பழக்கவழக்கங்களை சமய ரீதியில் சரியென்றோ பிழையென்றோ... கூறாமல் பிரச்சினைகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் வித்தையை நன்றாக கற்று வைத்துள்ளார்கள் என்பதற்கு இத்தொகுதியும் சான்று பகர்கின்றது.

“இதுவரை புலப்படுத்தப்படாத இருட் பிரதேசத்தை, சொல்லாத சேதிகளைச் சொல்கிறது என்பதைத் தவிர, வேறொன்றும் தராத சில கவிதைகளைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது.”
(சூரியதீபன் கணையாழி-மார்ச் 2001)

ஹெச். ஜி. ரசூலின் மைலாஞ்சி சர்ச்சைகளால் கவனம் பெற்ற தொகுப்பு ஜனநாயகத்துக்கான அவரது குரலை ஆதரிப்பது சரி. ஆனால் கவிதை என்ற தகுதியை அந்த கருத்துக்கள் பெற்றுள்ளனவா என்பது சந்தேகம்தான்.
(ரவிக்குமார் 2002 இந்தியா ரூடே இலக்கிய மலர்.)

மிக இயல்பாக முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை சார்ந்து, இஸ்லாம் என்ற மத நிறுவனத்தின் மீதான, வைதீக புரோகித, இஸ்லாம் மீதான கேள்விகளோடும், நாட்டார் நம்பிக்கைகளையும் தர்க்கா வழிபாட்டையும் இணை வைப்பாகக் கருதாத நம்பிக்கையாளரின் கைகளை இறுக்கக் கோர்த்துக் கொண்டு இஸ்லாம் பற்றிய போலிப்புனைவுகளை உடைக்கும் வைராக்கியதோடு மைலாஞ்சி பிரவாகிக் கின்றது.

இன்றைய நிலையில் இஸ்லாமிற்கு எதிராகவே தூண்டி விட்டு, வேடிக்கை பார்க்க முயற்சிப்போருக்கு சில கவிதைகள் துணைபோய் விடும் அபாயம்

உண்டு. அதே கவிதைகளை முன் வைத்தே இஸ்லாத்திற்கு எதிராகப் பேசுகிறது மைலாஞ்சி.

(சி. சொக்கலிங்கம் சதங்கை ஒக்டோபர் 2001)

“இக்கவிதைகள் இஸ்லாம் மதத்தையும், அம்மார்க்கம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளையும் கேள்விக்கும் கேலிக்கும் உட்படுத்தும் அதே வேளை, பெண்ணுரிமை சார்ந்த கவிதைகளையும், இஸ்லாத்தின் அடிப்படையில் இஸ்லாது பகுத்தறிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட மூட நம்பிக்கைகள் - புரோகிதச் சிந்தனைகள். சடங்குகள் போன்ற உளுத்துப்போன ஆன்மீக வரட்சியினை கவிதைகள் மூலம் உயிர்கொடுக்க முயற்சித்திருக்கின்றார்”

(ஒட்டமாவடி அறபாத் யாத்ரா இதழ் 6)

போன்ற இந்திய இலங்கை விமர்சகர்களின் கருத்தில் மைலாஞ்சி கவிதை தொகுதியின் நம்பகத்தன்மையும் யதார்த்த உள்வாங்க்களும் கேள்விக்குள் ளாகுகின்றன.

இஸ்லாத்தின் பெண்ணடிமைத் தனத்தை, காலச்சுவடு ஜலை - ஆகஸ்ட் 2001 இதழில் இவ்வாறு சுயப்பிரகடனம் செய்கிறார் கவிஞர்.

“திரைகளின் மறைத்தலில் தொடருது கர்பலாக்கள்”

இவ்வரியின் ஆழத்திற்குப் பயணப்பட வேண்டுமெனில் ‘கர்பலர்’ சரித்தர சம்பவமும், அதன் சோகமும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அரேபிய மண்ணில் இஸ்லாத்தை நடைமுறைப்படுத்திய அண்ணல் நபி நாயகத்தின் பேரரான இமாம் ஹுசைன் ‘கர்பலா’ என்னுமிடத்தில் தொழுது கொண்டிருக்கும்போது, எதிரிகளால் தலை துண்டிக்கப்பட்டு, கொல்லப்பட்டார். அவருடன் எழுபத்திரண்டு தோழர்களும் உயிர்துறந்தார்கள். இந்தக் கர்பலா துயரக்குறியீடே இஸ்லாமியப் பெண் படும் துயரங்களை உணர்த்தும் உவமையாய் மறு அர்த்த உருவாக்கத்தில் கவிதைக்குள் இடம் பெறுகிறது.

இஸ்லாமிய ஷரியத் சட்டத்தில் பெண் ஓடுக்குமுறை - பெண்ணடிமைத் தனத்தை வலியுறுத்துகின்ற அல்குர்ஆன் ஆயத்துகளையோ, அல் ஹதீஸ்களையோ, அல்லது வரலாற்று சம்பவங்களையோ கவிஞரால் முன்வைக்க இயலுமா?

இஸ்லாமிய சட்டங்கள் பெண்களை அடிமைப்படுத்துகின்றனவா அல்லது இஸ்லாம் மதத்தை பின்பற்றுபவர்கள் அறியாமையால் பெண்களை ஓடுக்குகின்றனரா என்ற யதார்த்தங்களை இலக்கியவரதிகள் பகுப்பாய்வதுடன்.

இஸ்லாமிய பெண்கள் நீண்ட அங்கிகளால் உடலை மறைப்பதன் மூலம் எவ்வாறு பண்பாட்டு கலாச்சார விழுமியங்கள் தகர்கின்றது. இது எவ்வாறு அச் சமூகத்தின் சிந்தனா ரீதியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி மழுங்கடிக்கின்றது என்பதை விளக்க முன்வருவார்களாயின் பரந்த தேடலுக்கான விவாதகளமாக கருத்தாடல்கள் அமையலாம்.

மற்றும் நவீனயுக ஆடைகள் என்று இன்றைய பெண்மணிகள் அரைகுறை நிர்வாணங்களோடு பாதையில் உலாவருவதையும் பெஷன் ஷோக்களில் உடல் அங்கங்கங்களையும் விளம்பரம் செய்வதையும் இவ்வெழுத்தாளர்கள் ஏன் குறை காண்பதில்லை.. என்ற ஐயமும் மெல்லப் படர்கிறது.

பெண்கள் உடலை மூடி வாழும் நாட்டிலா அல்லது அரைகுறை ஆடைகளுடன் உலாவும் நாட்டிலா இன்று அணாச்சாரங்கள் மேலோங்கி இருக்கின்றன என்பதை இவர்கள் அறியாதவர்களாக... தம் வரட்டு கற்பனைகளை காசுக்காக விற்க்க முற்படுவது என்ன இலக்கிய தர்மம்?

இக்கவிதை தொகுதிக்காக ஆதரவு அளித்தவர்களின் பெயர் பட்டியலில் பார்த்தால் எல்லாம் ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள் தான் என்பதை அவர்களின்

படைப்பின் மூலம் உணர்லாம்.

தோப்பில் முஹம்மது மீரான் - ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை ஹம்ம் முஸ்தபா - ஊர் நேர்ச்சை எம்.எஸ்.எம். ஷம்ஸ் - கிராமத்துக் கனவுகள்

இப்படைப்பாளிகளினதும் மைலாஞ்சி கவிதையாசிரியரின் படைப்பும் ஒரே தளத்தில் ஒரே பார்வையில் எழுதப்பட்ட இலக்கியப் படைப்பென்பதை உணரலாம். இத்தால் வரும் அறியாமையால் வாழ்ந்த ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கையை வியாபார மூலதனமாக்கியுள்ளனர்.

கருவை கையாண்டவர்கள் தாம் சார்ந்து வாழும். மதத்தினடிப்படையில் சரியா - பிழையா என்பதை இனங்காட்ட முற்படவில்லை.

தன்னையும் குழப்பி எல்லோரையும் குழப்பி தான் ஆதாயம் பெற வேண்டும் என்பதே இப்படைப்பாளர்களின் தார்மீகக் கடமையாக உள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

-அம்ரிதா-

தற்கால சிறுவர் பாடல்களில்

சமகால நிகழ்வுகளில் கவனம் செலுத்தும்சன்மை குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒரு அம்சமாகும். மு. பொ, திமிலை மகாலிங்கம், த. துரைசிங்கம், சு. வில்வரத்தினம்

முதலானோருடைய பாடல்களில் இந்தத் தன்மை முனைப்புப் பெறுவதை அவதானிக்கலாம். இவர்களை ஒத்தவராகவே 'நான் மூன்று சக்கரக்காரன்' நூலின் ஆசிரியரான இப்பால் அலி விளங்குகிறார். சமகால சமூக உணர்வில் இருந்து எந்த இலக்கியவாதியாலும் விடுபட முடியாது. அவர் சிறுவர் பாடலாசிரியராக இருந்தாலும் கூட.

இளைஞர்க்கிடையிலான பகைமை உணர்ச்சியே இந்நாட்டின் இன்றைய சாபக்கேடு, எந்த மன உணர்வும் இளம் வயதிலேயே ஆழப் பதிந்துவிடுகிறது. "இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து" என்றும் "ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?" என்றும் "தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்" என்றும் வழங்கும் தொடர்கள் அனுபவபூர்வமான வார்த்தைகள்.

பகைமையுணர்ச்சியிலேயே தோய்ந்துவிட்ட முதியவர்கள் சமாதானம் பற்றிப் பேசுவ தெல்லாம் வெறும் வார்த்தையளவி லானவையே. அடிமனதின் பகை உணர்ச்சி அவர்களை ஒரு நிலைக்கப்பால் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்ப்பதைத் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. எனவே இளஞ்-சந்ததியிடம் இருந்தே உண்மையான சமாதான உணர்வு வரச் செய்வதற்கு வாய்ப்புள்ளது. அதைச் செய்வதற்கான அத்திவாரத்தை இடுவதில் இப்பால் அலி அதிக கரிசனை காட்டுபவராக விளங்குகிறார். (நாங்கள் விளையாட...)

இண்பிரச்சனை எங்கள் நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்திவிட்ட புதிய விடயங்கள் பல. அவற்றால் பெரியவர்கள் தாம் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. பிஞ்சுகளும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் மன உணர்வுகளையும் இப்பால் பதிவு செய்ய முனைகிறார்.

பிரச்சினைச் சூழலுக்குள்ளேயே பிறந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இளஞ்சந்ததிக்கு அகதிமுகாம்,

சோதனைச் சாவிடி முதலானவையெல்லாம் ஒரு நாட்டின் இயல்பான அம்சங்கள் என்று கூடப்படலாம். அந்த ஆபத்திலிருந்து தவிர்த்து கொள்ள வேண்டியவர்களாக நாம் உள்ளோம். அந்தவகையில் சோதனைச் சாவிடி, அகதிமுகாம் என்பவற்றுக்கும் ஒரு நல்ல சமூகத்துக்கும் உள்ள இயைபின் மையை, அவை இல்லாதொழிக்கப்பட வேண்டியன என்ற உண்மையை பிஞ்சு மனதிலே பதிய வைக்க வேண்டும் என்பது இப்பால் அலியின் கருத்தாக இருக்கிறது.

இந்நூலிலுள்ள பாடல்களின் ஒரு சிறப்பம்சம் சிறுவர்களுடைய மனோ நிலையிலிருந்து விடயங்களைச் சொல்ல முனைவது. எனினும் வளர்ந்து விட்ட இப்பால் அலி பல இடங்களிலும் தலை காட்டப் பார்க்கிறார். அந்தத் தன்மை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

மொதத்தில் சிறுவர் இலக்கியத்தில் கருத்துச் செலுத்தும் நிலைமை அருகிவிட்ட இன்றைய சூழ்நிலையில் இப்பால் அலியின் இம்முயற்சி பாராட்டத் தக்கது. 'இலக்கியத் தீவிரவாதி'யான அவர் தொடர்ந்தும் இலக்கியச் செழுமையில் கருத்துச் செலுத்தி தன்னுடைய பணியைத் தொடர்வாராக.

கே. ரகுவரன்

விரிவுரையாளர் - மொழியியல்துறை,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

உங்களின் தரமான ஆக்கங்களுக்காக காத்திருக்கின்றன ப்ரவாகமும், கவிப்ரவாகமும்.

கட்டுரைகள், சிறுகதைகள் போன்றன சஞ்சிகையின் மூன்று பக்கங்களுக்கு மேற்படாதவாறு இருக்க வேண்டும்.

கவிதைகள் 40 வரிகளுக்கு மேற்படாதவாறு இருத்தல் விரும்பத்தக்கது.

எழுதுபவரின் முழுப்பெயர், விலாசம், வயது என்பன கட்டாயமாக குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். (புதிய இனம் எழுத்தாளர்களை இனங்கண்டு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பமும், ஊக்கமும் அளிப்பதற்காகவே வயது விபரங்கள் கேட்கப்பட்டுள்ளது).

ஆக்கங்களுக்கு படைப்பாளிகளை பொறுப்பு. ஆக்கங்களை திருத்தவும் மாற்றங்கள் செய்யவும் ஆசிரியர் குழுவிற்கு முழு உரிமையும் உண்டு.

ஆக்கங்களின் தரத்தையும் தகுதியையும் பொறுத்து பொருத்தமான பகுதிகளில் அவை வெளியிடப்படும்.

தொடர்புகளுக்கு

ப்ரவாகம்

ப்ரவாகம் பதிப்பகம்

உக்குவளை

பிறகு

அகிம்சை பேசிய ஆளுநருக்கு
பாதுகாப்பாக ஏ.கே 47
காந்தி நினைவு நாள்

யாரோ

பழைய குளம்
தவளை குதித்தது
நீர் ஒலி

பாஷோ

இந்தப் பனித்துளி உலகம்
இந்த ஒரு பனித்துளியாக இருக்கலாம்
இருந்தாலும்..... இருந்தாலும்...

இஸ்ஸா

அவளுக்குத்தான் இப்போது
எத்தனை பூக்கள்
விதவையின் பிணம்

அப்துல் ரஹ்மான்

நதி
ஒரு நீண்ட வரி
பனி வயல்களின் ஊடே

போன்ச்சோ

அழுக்குக் குளியில் நீரே!
எங்கே உன்னைக் கொட்டுவது?
புல்லில் பூச்சிகளின் பாடல்

ஒனிட்சுரா

சாகும் தாய்
அருகில்
சிரிக்கும் குழந்தை

அறிவுமதி

வராதா மழை?
கப்பல்களுடன் காத்திருக்கும்
குழந்தை.

கம்பளி இருந்தும்
சளியுடன் தும்பும்
செம்மறியாடு.

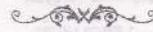
பிறகு வா பட்டாம் பூச்சியே
கால் பட்டழிகிறதே
பூவிதழ்ப் பனி.

நிழல் விழாமல் கவனிக்கிறேன்
தெரு விளக்கில்
படக்கும் சிறுவன்.

ஆவி பறந்து போகிறது
முடங்கிக் கிடக்கிறது
கோப்பைக்குள் தேநீர்.

தொடர்ந்த நடை
நத்தையின் காலடியில்
மலை உச்சி.

பசுவை விற்றாயிற்று
சுரந்துகொண்டேயிருக்கிறது
கண்ணீர்.

அறிவுமதி

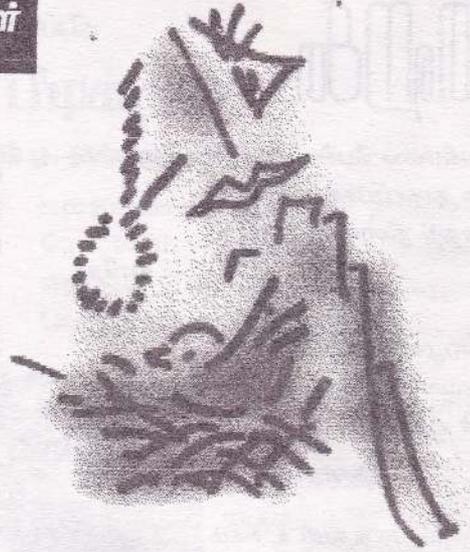
இயேசுவைச் சும்பதற்காக
சிலுவை செய்தது
தவமா....?
பாவமா....?

பாண்டியனைக் கொன்றது
சரியா
தவறா
இன்னும் நம் சட்டம்
கண்ணகியைக்
கைது செய்யவில்லை

விடிந்தால் மரணம்
என்கிற நிலையில்
விழித்து விழித்து
தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்

நகர்ந்து கொண்டிருக்கும்
வாழ்தலின் புற்றுகளில்
குருவிகள்
அடைகாக்கத் தூடிக்கின்றன
அறிந்து கொண்ட பாம்புகள்
அணிவகுத்து விட்டன
அன்னிய தேசமொன்றுக்கு

மாறிப்போகாத
சாம்பலும் காற்றும்
நம் கண்ணில்
மண்ணைத்
தூவிக் கொண்டேயிருக்கிறது

ஆற்றுக்கும் கடலுக்கும்
நடாத்தப்பட்ட போரில்
ஆறு வென்றதில்
கடலுமே மகிழ்ந்தது

ஓர் எறும்பைப் போல்
வாழ வேண்டுமென்பதற்காக
தவங்கள் செய்கிறோம்
ஆயிரம் நூற்றாண்டுகளாய்...

இன்னும் பலிக்கவில்லை
மீண்டும்.. மீண்டும்..
மனிதப் பிறவியே எங்களுக்கு

சூதாட்டத்தில்
தருமனுக்குப் போல....

வெதமுல்லையர்
கந்தையா களேஷமூர்த்தி
இறம்பொடை.

ஒரு சின்னப் பூனை மிதித்துச் செல்லும் சருகின் சப்தம் கேட்கிறது. தென்றல் அசைத்தாய் தென்னை இலைகள் சின்னதாய்ச் சிலிர்ப்பதுவும் புரிகின்றது.

வழிகளை அடைத்தும் கொஞ்சமாய் - ஈரவளி ஜன்னல் விரிசல் வழியே சன்னமாய் நுழைந்து கன்னக் கதுப்பருகே என்னை உரசிப் பார்க்கிறது.

நிலா...

ஒரு கவிதை எழுதச் சொல்லி
காகிதம் என்னைக் கெஞ்ச
வதும், கனவுகளுக் குள்
முகம் புதைத்து நான் உறங்கி
விட்டதாய்க் கற்பனை
செய்வதுவும்... என்னை
எட்டாய் மடித்து போர்வைக்
குள் புகுத்திக் கொள்வதுவும்

என் நிலாப் பெயர்ச்சுரு

ஒரு காதல் படுத்தும் பாடென்று எத்தனை பேர் சொல்லியும் எனக்குப் புரிவதேயில்லை
பெண்ணே! உண்மையில் புரிந்துகொள்ள நான் விரும்புவதுமில்லை.

எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது.

உன் நினைவுகளில் திணறிப் போவதும்
உன் காதலில் உருகிப் போவதும்
உனக்காக விழித்திருப்பதும்
உன் பெயரை விதம்விதமாக எழுதிக் கொண்டிருப்பதும்..... ஏனோ எனக்கு மிகவும்
பிடித்திருக்கிறது.
உன் நினைவில் திணறித் தூடிக்கும் இதயத்திற்குள்ளும்
உன் காதலில் உருகி விம்மும் நெஞ்சுக்குள்ளும்
உனக்காக விழித்திருந்து களைக்கும் கண்களுக்குள்ளும்
உன் பெயரையெழுதி வலிக்கும் கைகளிலும்

ஒரு மெல்லிய இழையாய் அற்புதமான சந்தோஷம் இருப்பதை எனக்கு விபரிக்கத்
தெரியவில்லை

இந்த ஒற்றை உயிர் பாதிகளாகி இத்தனை இடைவெளிக்குள் இருப்பது ஏனென்றும்

இதழ் 1

புரியவில்லை... பெண்ணே!

நிலா...

நாம் சேர்ந்திருந்த நாட்களை விடவும் என் விரல்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமிருக்கின்றது. நாம் பேசிய சொற்கள் இந்த வரிகளை, அளவில் ஒத்திருக்கிறது. நாம் பார்த்துக் கொண்ட வினாடிகள் கண் இமைத்ததால் பாதியாகக் குறைந்திருக்கின்றது. ஆனாலும்.....

எவ்வளவு கொடுமை
நாம் எழுதிக் கொண்ட
வைகள் மட்டும்
எட்டாம் பாகத்தைத்
தொட்டுக் கொண்
டிருப்பது எவ்வளவு
பெரிய கொடுமை
நிலா?

கரையடைந்து நுரை
தள்ளும் நீலக்கடல்
அலைகளையும்,
தாலாட்டும் தென்ற
லுக்குள் தானாடும்
தளிர்களையும்,

நானெறிந்த கல் அசைக்கும் நீருக்குள்... தடுமாறும் நிலாவையும்

உனக்கென்று உவமையாக்கி உருகிப் போகின்றேன் நான்.

இந்த உலகளவென்று பிரமித்திருந்தேன் - பின் ஒரு ஊருக்கு இடமிருக்குமென்று
கணக்குப் போட்டேன். போகட்டும்..

ஒரு குடிசையாவது கட்டிக்கொள்ள முயன்று பார்த்தேன்... இனி நானாவது நுழைந்து
கொள்ள நெருக்கியும் பார்த்தேன்.

என்ன செய்வேன் நிலா...?

நீ வந்து சேர்ந்த பின் ஒரு ஊசி முனைக்கும் இடமின்றி என்னிதயம் நிறைந்திருக்கின்றதே....

நான் என்னதான் செய்வேன்?

ஒரு நுளம்பின் நெருடலுக்கே என் நரம்புகள் சிலிர்த்துக் கொள்கையில்...
நாணரியாமல் என்னிதயத்தைக் கூட்டிக் பெருக்கி, குப்பைகளைக் காலியாக்கி, எப்போது
நுழைந்து கொண்டாய் பெண்ணே!!

நிலா,,

ஒரு இரவு வரும்... சில பூக்களுடன் நாமும் விழித்திருக்கும் முழு நிலவும் வரும். பகம்
புல் படர்ந்த தரை கிழித்துக் குறுக்குறுக்கும் சின்ன ஓடை நீர் நாணலையும் நம்
பாதங்களையும் நனைத்துச் செல்லும் நாளும் வரும்.

அப்போதும் சொல்வேன் நிலா...

உன் காது மடலோரம்.. கூந்தல் விலக்கி.. எனக்கும் நிலவுக்கும் மட்டும் கேட்க ...
ரகசியமாய் மறுபடி மறுபடி சொல்வேன்..

நான் உன்னை நேசிப்பதை சொல்லிக்கொண்டே இருப்பேன் நிலா.

ஆஷ்ரம்

18-05-95

கவிப்ரவாகத்துக்கு என் மனம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்

Makeen M Shakeel

Rasmina Manzil No.14/2

Marukona,

Ukuwela.

077 373853

கவிஞர் பெனி இரு கவிதைகள்

சுவை

தாஜ் சமுத்திரா
சாப்பாட்டில் கிட்டாத திருப்தி

கொழும்பு
மொட்டை மாடி விருந்துகளில்
அடையாத ஆனந்தம்

காலிமுகத்திடல்
கடற்கரை "டின்னரில்"
காணாத பேரின்பம்

புறாரி ஹோட்டல்
பிரியாணியில் இல்லாத ருசி

கண்டி "சூயின்ஸ்"
காலைச் சாப்பாட்டில்
இல்லாத சுவை

பத்து வயதில்
அத்தை
பகல் சாப்பாடு கொடுத்தனுப்ப

ஸ்டோரைக் காவல் காத்த
டெயிலர் மாமா
எனக்கும் கொஞ்சம்
இலையில் வைத்த
புளிச்சோற்றில் இருந்தது

மொழிபெயர்ச்சு

நிறைய
புரிதல்கள் நிகழ்கின்றன.
நிறைய
வெளிப்பாடுகள் நிகழ்கின்றன.
இருந்தும் என்ன...?

என்
கிராமத்து வயலில்
களையெடுக்கும் பாமரனுக்கு
என்
புரிதல்களையும்
வெளிப்பாடுகளையும்
மொழிபெயர்க்க
முடியவில்லையே!

சுத்தம் வேண்டும்.

மாணவர் கவிதைப் பக்கம்

நித்தமும் உந்தன் வாழ்வில்
நீங்கிடாச் சுத்தம் வேண்டும்
சுத்தமே பேணி வந்தால் - வாழ்வு
சுகந்தரும் நலங்களாகும்.

அகத்தினில் சுத்தம் வேண்டும்
அறிவினிற் சுத்தம் வேண்டும்
நகத்தினில் மற்றும் எங்கள்
நடையினில் சுத்தம் வேண்டும்.

கற்றிடும் கல்வி என்னும்
கடலினில் சுத்தம் வேண்டும்
பற்றிடும் கல்வி தன்னில்
பயக்கிடும் சுத்தம் வேண்டும்

அறத்தினிற் சுத்தம் வேண்டும் - நல்
ஆற்றலில் சுத்தம் வேண்டும் - நம்
திறமையில் சிந்தை தன்னில்
தீர்க்கமாய் சுத்தம் வேண்டும்

ஒற்றுமை தன்னில் சுத்தம்
ஒளிர்ந்திட வேண்டும் - தீய
வேற்றுமை கரித்து வாழ்வில்
விடிவுறும் சுத்தம் வேண்டும்.

செல்வி பெரோஸா பாருக்
தரம் 9 (B)
மா / அந்நூர் மு.ம.வி.
வரக்காமுறை

நீமலேவ உன்னை தீண்ட.....

தீனியாய் ஒரு பெள்ர்ணமி
தனி வழியில் போகிறாள்.
மெதுவாய் போகும் - அவளை
மெல்ல நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன்.

என் உள்ளம் என்னிடம் சொல்கிறது.
மென்மையாய் முகமிருந்தாலும்
அங்கும் இருக்கும் மேடுபள்ளம்
வெண்மையாய் மேனியிருந்தாலும்
அங்கும் கருமை கண்சிமிட்டும்
இருந்தும்.

என் கண்கள் அவற்றை காணவில்லை ஏனோ?
நான் நின்றேன் அங்கு சேய்மையில்

மதியாம் அவளின் அழகில் மதிமயங்கி
மரமாய் நின்ற நான்
அங்கே சென்று அவளை தீண்ட
ஆவலாய் உருகி நின்றாலும்

எனக்கும் இல்லை சிறகொன்று
வாளை நோக்கிப் பறந்திடவே!

உக்வளை றிஸ்னா றவரீம்

புதிய சிலப்பதிகாரம் — கவிதை நாடகம்

மதுரை மா நகரம்
செல்வச் செழிப்பில்
வண்பில் - நீதி
நேர்மையில்....
செங்கோல் ஆட்சி
செலுத்தி
பாண்டிய மன்னன்
ஆண்டான்.

நங்கைகளை
தங்கப் பதுமைகளாய்...
ஆபரணங்களே
ஆரணங்குகளாய்
அச்சமின்றி உலவ
காணுமிடமெல்லாம்
காவலர்கள் - அநீதியின்
காலர்களாய்
புரவிகளில் - வாளேந்தி
வலம் வந்தனர்.

அச்சம், தொல்லை
அவலங்களின்றி
மாமன்னன்
அரவணைப்பில்
மக்கள் வாழ.... அங்கு
வயல், வாய்க்கால் அளவுக்கு
நிம்மதியும் இருந்தது.... வான்
மழையுடன்
மகிழ்ச்சியும்
பொழிந்தது.

காட்சி - 1

கோ :- என் சிங்கார

பாவையே...
வா அருகில்
நெஞ்சம் இனித்திட
முத்தமிடுகிறேன்
இந்த சூரியன்போல்
நீ சிவக்குமளவுக்கு

கண் :- "ம்"

இன்னும் விளையாட்டு
பிள்ளையோ...
வேண்டாம்
விட்டு விடுங்கள்
தலைக்கு மேல்
வேலை அதிகம்

கோ :- என் மனைவியோடு
விளையாடாமல்
யாரோடு
குலவுவேன்
என் உயிர்
மூச்சே!

கோ :- கண்ணை மூடேன்

கண் :- என்னை அள்ளி
மஞ்சம் சேர்க்கத்தானே
இத்தனை கொஞ்சல்

கோ :- உன்

காதோடு - ஒரு
சேதிசொல்லத்தான்
காத்திருக்கிறேன்
கண்மணியே

(கண்ணகியின் கண்கள் • பனிக்கின்றன...
கணவனின் காதலை எண்ணி அவள் நெஞ்சு
விம்முக்கிறது...)

கண் :- (நாணத்தோடு)
விடுகதை வேண்டாம்
சொல்லுங்கள்

கோ :- உன் விழிகளில்
இரவும் பகலும் ஒன்றாய்
இருக்கும்
அதிசயத்தைச் சொல்ல வேண்டும்..
உன் இதழில்
தேனும் முத்தும்
ஓட்டாமல் இருக்கும்
அழகைப் பேச வேண்டும்.

கண் :-போதும்

கோ :- இமை திறந்து -என்
திசைபார்
தேவதையே

கண் :- உங்கள் அன்பில் - இவள்
முற்றாய் நனைந்தபின்
இன்னுமேன் - இந்த
மோகத் தூரல்கள்
கண்ணாளா?

கோ :- இரவின் மீது
பகலுக்கு - பூமி மீது
வானத்திற்கு
அன்பிருக்கு.
மனைவி மேல்
கணவனிற்கு
அன்பு... அன்பு
அன்பு இல்லையென்றால்
வையகம் இல்லையடி...

கண் :- போதும்...
அழைத்த காரணம்
அறியலாமா நான்?

கோ :- உன் இதழ் பிரித்து
முத்தெடுத்து,
என் உயிர் உருக்கி
பொன்னெடுத்து - உனக்காக இரு
சிலம்புகள்
செய்தெடுத்து வந்தேன்
பெண்ணே... உன்
கால் எழிலுக்கும் இதற்கும்
காத தூரம்தான் - இருந்தும்
உன் பாதத்தால் - பாவம்
இந்தக் கொலுசுகள்
பெருமைப்பட்டிடும்டி.

கண் :- மிகவும் பிடித்திருக்கிறது
கண்ணாளா.....!

கோ :- ஏன் உன் கரு
விழிகள்
நனைகின்றன.
சின்னப் பிள்ளையாகின்றாயே...
உன் வதனம் அழலாமா - பார்
உன் இதழ் துடிக்கையில்
என்
இதயமல்லவா வெடிக்கிறது...
அந்தி வானம் போல்
செந்தீச் சுவாலையோல் - உன்
பொன்முகம்
செந்நிறமாகிவிட்டதட... ..

கண் :- அன்பு அணையால்
இவள் - விழி
அருவியாகியது.

கோ :- ஆனந்தம் என்றாலும் - உன்
கண்ணீரை - என் நெஞ்சம்
தாங்காது கண்மணியே
என் நிலவின் முகத்தில்
காலமெலாம்
புன்னகைப் பெளர்ணமிதான்
நான் காண வேண்டும்.

(பூவொன்று
மொட்ட விழ்ந்தது
பூ விதழ்களில்

கோவலனின்
அன்பு ஊற்றில்
திணறிய கண்ணகிக்கு - நா
வார்த்தையின்றி
தவித்தது.....
கோவலனின்
பரந்த மாப்பில்
நிலா முகத்தை - சிறை
வைத்தாள்.)

காட்சி - 2

மதுரை நகர்
மழையில் கழுவப்பட்டது
நகரெங்கும்
புதுப்புது
காளான்கள்

சின்னஞ் சிறுகுகள்
பட்டாம் பூச்சிகளாக

மழையில் நனைந்தன
ஓலைக் கப்பல்கள்
ஆங்காங்கே
குழந்தைகளால்
வெள்ளோட்டம்
விடப்பட்டன.

நீந்துளிகளெல்லாம்
சூரியக் குஞ்சுகளை
சிறை வைத்திருக்க
மண்வாசனை
கலந்த காற்றும்....
பார்த்த இடமெல்லாம்
பசுமையும்....

காட்சி - 3

கோவலன் கண்ணகியின் சிற்றிடையை
கிள்ளினான்.

கண் :- தேவா
பூவைத் தீண்டாமல்
வண்டினம்
விரதம்
இராதோ....

கோ :- தேவி...
நிலவில்லா வானமும்
மலரில்லா நந்தவனமும்....
நீரில்லா நெல்வயலும்....
நீயில்லாத நானும்
நிஜமாகுமோ...
பூவை வண்டும்
பெண்ணை ஆணும்...
கொஞ்சவில்லையென்றால்
இன்று
உலகமில்லை... அதில்

உயிர்களில்லை.... இங்கு
நானும் நீயும் கூட
இல்லவே இல்லை.

காதல் கொடுத்தால்
காதல் வாங்கவும் -
வெற்றியில் வாழ்த்தவும்
தோல்வியில் தாங்கவும்
நீ வேண்டும் பெண்ணே...

கண் :- நாளைய பிரிவிற்கு....
நான் - சரியென்று
நாவசைக்க வேண்டும்....
அதற்குத்தான் இத்தனை
மந்திரமா?

கோ :- உண்மைகள்
உலகிற்குப் பிடிப்பதில்லை
பொய்களை
புறக்கணிப்பதுவமில்லை

கண் :- வார்த்தையில்
தத்துவம்
தவழ்கிறதே....

கோ :- அல்ல பெண்ணே - இது
அனுபவங்களின் சாரம்.

கண் :- அதிகமோ அனுபவம்

கோ :- உன் சிறு
இதழின் அனுபவம்
எனக்கில்லை

என் உடமைகளை
எடுத்து வைத்தாயா?

தேவி...
சரசநேரத்தில்

சண்டைகள் வேண்டாம்....
பிரியும் உணர்வு
எனக்கும் வலிக்கிறது.
உன் வாழ்த்தும் பிரியாவிடையுமே
எனக்கு
வழித்துணைகள்.... என்
பயணப்பொதியை
கரம் தந்து
சீரம் தொட்டு - என்னை
வாழ்த்து....
வழிகலங்காமல்
வழியனுப்பு.

(துக்கத்தைத் தொண்டைக்குள் விழுங்கி
கண்ணகி பொதியை எடுத்து கோவலன் கையில்
கொடுக்கிறாள். அவன் நெற்றியில் அவளது
இதழ்பதிகிறது.)

கண் :- எல்லாம் இருக்கிறது
என்னைத் தவிர...

(கோவலன் அவளை நெஞ்சோடு
அணைக்கிறான்.)

கோ :- என் இதயத்தில்
எதுவுமில்லை - கண்ணே...
உன்னைத்தவிர...

கண் :- போதும் மன்னா
இந்த வார்த்தை போதும்
வரும் நாளுக்காக
வாசலிலே காத்திருப்பேன்...
போய் வாருங்கள்.

(கோவலன் கண்ணகியின் உச்சந்தலையில்
ஆழமாக முத்தமிட்டு பிரயாணப் பொதியோடு
விடை பெற்றான்.)

(தொடரும்)

கவிப்ரவாகம் முதல் மலருக்கு
எளது மணம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்

SEYED HUSSAIN

SHARK

INTERNATIONAL (PVT) LTD.

Exporters of Shark fins and other Sea Foods

23, First Cross Street, Colombo 11.

Tel: 440133, 440134

Fax: 440135

Hot Line: 077 - 328743